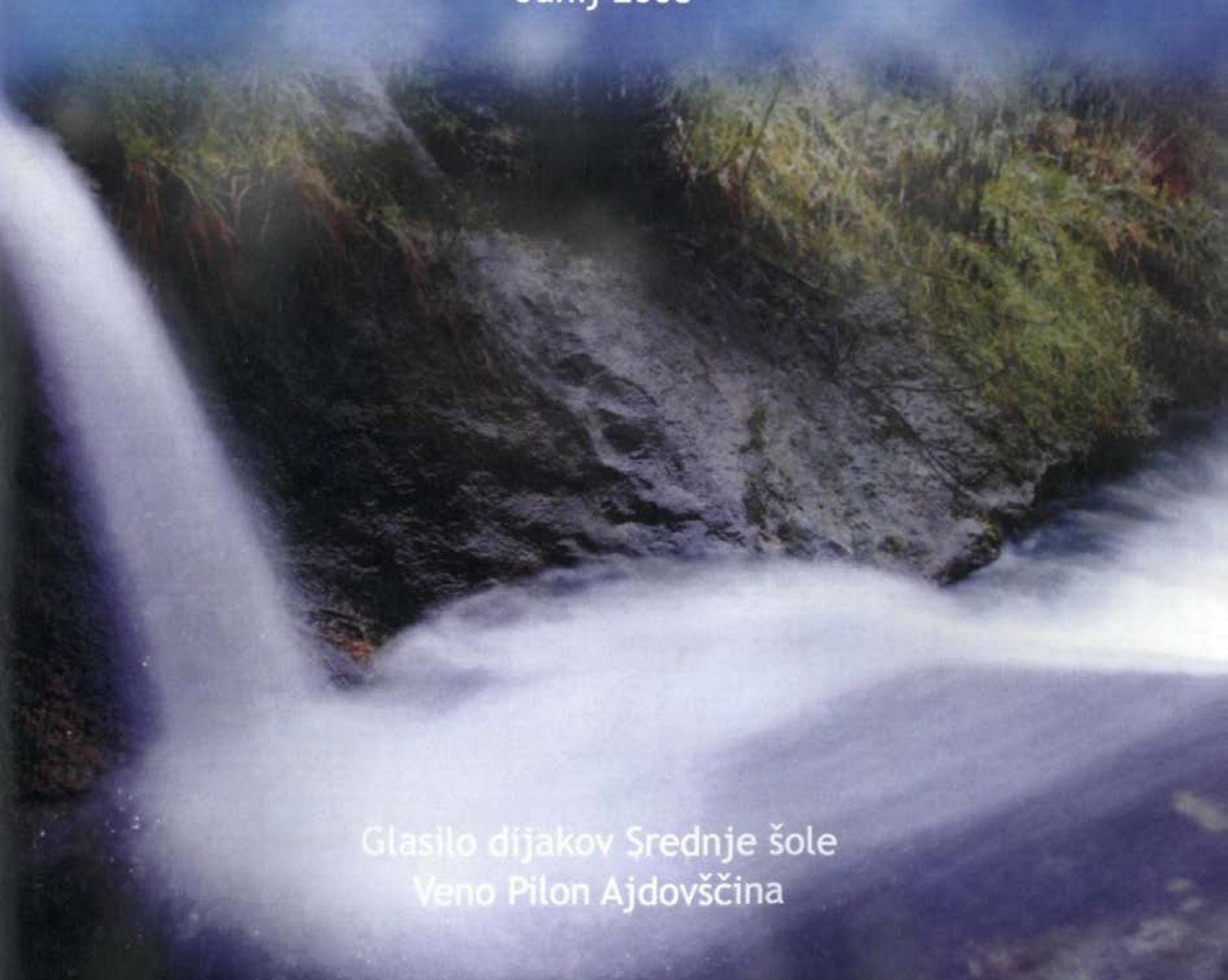

IZVIR

Junij 2008

Glasilo dijakov Srednje šole
Veno Pilon Ajdovščina

Presenečenja

Pojma nimam, kaj se skriva v tej brošuri. Niti najmanjše ideje. Ne poznam ne avtorjev prispevkov ne njihovih značajev, o njihovih pisnih sposobnostih pa vem prav toliko kot D. Murko o petju.

Priznam, tudi sam sem grešnik. Moj prosti čas med drugim zapolnjujejo vikendaške aktivnosti, ki vključujejo ponočevanje, manjša kaljenja nočnega miru (reda ponavadi ne) in razne pijače. Polnoč ni nobena 'noč', prav tako pa se pred deveto/deseto uro ne hodi ven. Logično. Tudi na kakih glasbenih dogodkih sem pogosto. Dolina ne nudi veliko izbire, zato se je treba zadovoljiti s tistim, kar je, včasih pa zveneče ime zvabi tudi v kakšen bolj oddaljen kraj. Obnašanje na koncertu je različno: včasih vključuje skakanje v prvi bojni vrsti in (pijano) kričanje znanih napevov, včasih pa gre le za skrivanje v kakšnem kotu in mrko srkanje vsebine kozarca. In, ne, kaj od tega počnem, ni odvisno le od skupine.

Že odkar sem pred nekaj leti zelen kot aprilska trava ugotovil, da ni vsak koncert vreden poslušanja in da je marsikateri žur bolje zapustiti prej kot potem, me spremlja neprijetno zavedanje – vse je loterija. Zastavonoše kvalitetnega ska-punka in posebljenje ajdovske duše Elvis Jackson lahko enostavno izgubijo proti folk-drekačem a la Mambo kings. Žur nekoga, ki ga poznaš le toliko, da ravno še imaš pravico udeležbe, premaga mesece pričakovano ponočevanje, ki ga organizirajo prijatelji. Večer te iz slabe spravi v dobro voljo. In obratno. Težko je vedeti vnaprej.

Zato iščem in poskušam. Tudi na nestandardne načine. Obiščem potopisno predavanje. Se udeležim literarnega večera. Okrogle mize. Si sposodim zbirko novel. Nekaj. Ker hočem razbiti rutino in ker izkušnje kažejo, da kulturni dogodki, ob katerih večina modernih neandertalcev zavije z očmi, ponudijo presneto veliko za presneto malo časa in sredstev. So idealen način za občasno polnjenje duhovnih baterij: včasih se sicer naleti na prireditelje v stilu: »Člani doma ostarelih interpretirajo povodnega moža« (khm, khm), v večini pa gre za zanimive stvari.

No, še vedno nimam pojma, kakšna besedila se skrivajo v tej brošuri, a skoraj prepričan sem, da se v njej skriva kakšen biser. Tak, ki navdihuje in razburka glavo. Verjamem v vas, ljudje!

Andrej Turk, 3. a

Kazalo

Uvodnik	3
Od tu in tam	4
Umetnost	13
Literatura	17
Razvedrilo	24

Oblikovanje naslovnice in strani: Tamara Kovač, 3. c
Fotografija na naslovnici: Rok Zelinšček, 3. a
Likovna oprema: Ana Vidrih, 2. a in Tamara Kovač, 3. c
Prelom besedila: Elizabeta Bratina, prof.
Korekture: Mateja Ceket Odar, prof.

Ajdovščina, junij 2008

KAKO SMO SPOZNALI MESTO BERLIN ...

Jutro, 6. 2. 2008. Ko je zazvonila budilka, sem si mislila, no, pa gremo. Brezglavo sem tekala po hiši, iskala še zadnje potrebščine in se trudila zapreti prenapolnjen kovček. Polna pričakovanj sem še zadnjič stehala prtljago, ki je lahko vsebovala »borih« 20 kg. Ko je napočil čas odhoda, sem še zadnjič pogledala okoli sebe in se poslovila od svoje sobe ter odhitela skozi vhodna vrata. Nekaj minut pred enajsto uro, predvidenim časom odhoda, smo bili že vsi dijaki 3. c zbrani na avtobusni postaji, kjer smo pridno čakali na avtobus. Ob enajstih se je naša pot začela z vožnjo proti beneškemu letališču Marco Polo. Tam smo nekateri prvič uzrli neskončne hodnike, v katerih smo se skoraj izgubili. Oddali smo stehano prtljago ter se »sčekirali«, kot se je pogosto izrazil naš vodič, prof. Trošt.

Po uri čakanja smo se podali na opravilo, ki smo ga vsi s strahom in negotovostjo spremljali. Kontrola je bila neizprosna. Večini dijakov so detektorji kovin sumljivo piskali, zato je to pregledovanje vzelo veliko več časa, kot smo pričakovali. Po vseh teh »postankih« smo se končno vkrcali na naš mali Easy Jet, ki nas je preko, z barvo sončnega zahoda obarvanih Alp, popeljal do berlinskega letališča Schönefeld.

Po temnih podzemnih železniških postajah smo iskali pravi vlak. Dva dijaka sta bila zadolžena, da nas varno popeljeta do Generatorja, hostla, v katerem smo preživeli naslednje štiri noči. Po nekaj adrenalinskih tekah na 60m s kovčki, smo dejansko prispeli do postaje Landsberger Alle, kjer smo prvič zagledali naš ogromni modro-beli mladinski hotel. Dijaki smo se razveselili misli, da se bomo po dolgem dnevu lahko v miru stuširali in pojedli nekaj »normalnega«. Nekoliko pa smo bili razočarani nad skupnimi kopalnicami in krvavim piščancem ter rižem s cimetom, vendar smo bili

še prepolni potovalne evforije, da bi nam to pokvarilo razpoloženje. Zvečer so nas naši spremljevalci, razredničarka Nežka Mikuž, vodič Matjaž Trošt in profesorica nemščine Katja Poljšak, zbrali v eni izmed sob, kjer so nekateri predstavili svoje projekte, ki smo jih morali vsi pripraviti pred odhodom na ekskurzijo. Po večinoma prekrokani noči smo se ob skoraj nečloveški uri (okoli devetih) odpravili na zajtrk in se predvsem psihično pripravili na nov težak dan. Z vodenjem po Berlinu sta se spopadli naslednji dve dijakinji, ki sta se v tej nalogi odlično izkazali. Pot nas je vodila v Hitlerjeve bunkerje, kjer se ljudje z akulofobijo (strahom pred temo), kot sem jaz, nismo počutili najbolje.

Tistega dne smo opravili zelo veliko ogledov. Spoznali smo Aleksander Platz, Rotes Rathaus, Nikolai Virtel, povzpeli pa smo se tudi na Fernsehturm (televizijski stolp), s katerega smo lahko pregledali celotni Berlin z okolico.

Po napornem dnevu sta se nam pridružili še profesorici Helena Geržina in Katarina Princes. Zvečer je sledil nov sestanek v naši improvizaciji učilnice, spet so sledili referati, kasneje pa čas za »spanje«. Zjutraj smo se s podočnjaki pustili voditi naslednjima izbrancema, ki sta nas vodila do točke Chackpoint Charlie ter muzeja, ki prikazuje življenje v času Berlinskega zidu. Ogledali smo si tudi kos Berlinskega zidu, Branderburška vrata, Reichstag, ulico Unter den Linden in otok muzejev.

Ob vsakem muzeju pa smo dijaki prebiralali svoje referate o izbrani znamenitostih, tako v slovenščini kot v nemščini, saj je bil cilj enskurzije, da se kot bodoči intelektualci sami znajdemo v velikih nemških mestih. Profesorji so ob prihodu na nemška tla po čudnem naključju pozabili svoje znanje tujih jezikov, zato je bilo breme komunikacije v

nemščini na naših ramenih. Utrujeni od pešačenja po ogromni nemški prestolnici smo se razveselili ponovnega pogleda na mladinski hotel.

Prepričani smo bili namreč, da bomo enostavno popadali v postelje in v trenutku zaspali. Ker pa smo nadobudni najstniki, se to po pričakovanjih ni zgodilo.

Sledilo je novo večerno srečanje s profesorji, kasneje pa smo se po večerji odpravili v bar znotraj hostla, v Turbino. Moderni lokal nam je ponujal vse od namiznega nogometa in biljarda do karaok, na katerih smo se najpogumnejši tudi preizkusili.

Ko so nas profesorji končno utrgali od Turbine, smo se dokaj

pridno odpravili v sobe, kaj se je dogajalo tam pa prepustim vaši domišljiji. Naslednji dan sva s sošolcem vodenje prevzela v svoje roke. Skupino sva popeljala v nekoliko oddaljeno predmestje Potsdam, do katerega smo imeli z

metrojem približno pol ure. V dvorcu Sanssouci smo se pogumno spopadali z vodenjem v nemščini, ki smo ga zadovoljivo prestali. Ogledali pa smo si tudi дворец Charlottenburg.

Zvečer so nas profesorji odpeljali do znanega berlinskega bara Klo (stranišče), kjer smo se tako dijaki kot profesorji nekoliko sprostiti. S tem mislim predvsem profesorja Trošta, ki je postal precej igriv in hudomušen, čemur

verjetno ne bo oporekal. Zadnji večer je bil prav tako razgiban kot ostali, profesorji pa so nam namenili cele pol ure več, kar bi dijaki radi nekoliko potegnili v dve do tri ure zabave. Tudi zadnji dan sta pot in predvsem vlak iskala še zadnja dva dijaka.

Poslovali smo se od hostla, ki nam je nudil vse, kar smo potrebovali, spakirali smo kovčke in se podali na zadnje ogledе. Dijaka sta nas peljala mimo Schloss Bellevue-ja in slavoloka Siegesaule, sprehodili pa smo se tudi po nemškem boljšem sejmu, kjer smo zamudniki kupovali še zadnje spominke domačim. Tako smo si ogledali vse napovedane znamenitosti ter se z mestnim avtobusom po zmedi in tekanju med metroji odpeljali na letališče. Pregledani od nog do glave smo se kot pravi profesionalci spet posedli po letalu in se, tokrat brez strahu, spet dvignili v zrak.

Tik pred pristankom smo v lepem sončnem vremenu lahko opazovali Benetke, ki so se kopale v soncu, potem pa so se letalska kolesa že dotaknila pristajalne steze. Dvignili smo, zdaj veliko lažjo prtljago, in se utaborili pred letališčem, saj je naš avtobus nekoliko zamujal. Kot otroci smo si začeli podajati žogico, kmalu pa so se nam pridružili tudi profesorji in tako smo z obilico smeha in sproščenosti pričakali voznika, ki nam je namenil precej čuden pogled. Med vožnjo domov je bila na avtobusu popolna tišina, saj ni nihče premogel niti kančka energije, da bi buden pričakal

konec potovanja. Pozno zvečer pa smo končno uzrli tablo Ajdovščina in se zapeljali na avtobusno postajo, točko, kjer smo potovanje začeli. Vsem se nam je mudilo domov, razlagati družinam, kaj vse smo na ekskurziji videli in doživeli, morali smo razdeliti spominke in predvsem spati. Ne bom končala klišejsko, da je bilo to potovanje poučno in bla bla bla. Rečem lahko samo še to, da smo se imeli fajn in bi vsi to ekskurzijo ponovili. Našim naslednikom pa: Uživajte v Berlinu!

Auf Wiedersehen!

MÜNCHEN

Dvodnevna ekskurzija drugih letnikov Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina nam ni predstavljala nič drugega kot zgolj in samo še en izlet. Približno tretjina naših adolescenčnih glav je pričakovala z odprtimi očmi, druga tretjina je le-te imela zaprte za kakršnekoli nove dogodivščine, zadnja pa je vanjo verjela. Po minulem izletu smo zadnji tretjini pripadali vsi. München se te dotakne, ne samo s strani vseh znamenitosti, ki si jih ogledaš, dotakne se te Nemčija. Ta je drugačna od vsakega Tehničnega muzeja, od vsakega Dachaua, od vseh cerkvic, živalskih vrtov ... Okolica, odnos, ljudje zgradijo na tebi preproste temelje. Tu ne pomaga južnjaška glasba, sproščeno oblačenje z enim ali dvema gumbkoma preveč, kaj šele popolno ugodje v hotelih, ti so namreč nabiti z disciplino in točnostjo. Niti za trenutek ne pomisliš na preprosti Balkan, na katerega spominja tudi Slovenija, ker si pač v Nemčiji. Tu vladata red in disciplina. Ko se peljemo po pustih karavanah avtocest se tu pa tam pojavi hišica, spominjajoč na preprosto slovensko gorenjsko hišico. Tu se komaj začuti domačnost, med monotono sedemurno vožnjo, ki jo od časa do časa prekine šumenje vrečke postanega sendviča ali vklop mikrofona in glas neutrudnega vodiča.

Naša prva postaja: Dachau. Delavsko taborišče, ki je med nami sprožilo prave odrasle debate o tem, česa je zmožen človek, ki ga prevzame napuh, lakomnost in nečloveška nadutost.

Vhod v taborišče.

Pogovarjali smo se o glavnem krivcu, o naših »zdravih« mentalitetah in o tem, kam vodimo sami sebe danes? Če so bili ljudje pred dobrimi šestdesetimi leti sposobni sami sebi zgraditi pokopališče, do česa lahko pride danes? Govor je zastal — krematorij, barake, postelje, preozke za enega, dovolj velike za osem ljudi, okostnjakov, nenazadnje tudi Dachauski muzej, slike živih mrtvecev. Slike več tisočih ljudi, ki so z veseljem čakali smrt. Počastili smo jih. Pustili

smo jim venec in naši glasovi so v turobno nebo nad krematorijem taborišča zapisali Lipo. Tehnični muzej je bil glavna atrakcija prvega dne. Od ladij, maket človeških poskusov, letal,

Položili smo venec.

do kemije, fizike, vesolja ... Človek ostane brez besed, ne, besed je ogromno, zamori jih le presenečenje, do kje lahko seže človekov razum! Tri ure ogledovanja muzeja? Premalo.

V hotelu se je življenje odvijalo po pravem nemškem strogem hišnem redu. Disko, skozi katerega so se od časa do časa sprehodili varnostniki visoke postave z ogromnimi mišicami — mogoče sem jih opazila sama, tisti, ki so se namreč zvijali v ritmičnem house glasbu, tega niso opazili. Ena ponoči. V hotelu ne gori nobena luč več. Nemčija pač. Prebudili smo se v deževno jutro, vendar, kaj bi to! Saj vendar gremo v živalski vrt — enega najlepših živalskih vrtov v Evropi, ki si ta naziv popolnoma zasluži. Vreščanje papig, renčanje zveri, severni medved, pingvini, opice in nenazadnje žirafe, katerih tek je spominjal na kameramanov počasni posnetek, so dopolnile sliko našega »potovanja«. Urejenost, čistoča, varnost in red živalski vrt spremenijo v kraljestvo živali, tisto pravo. Le to je v nas prebudilo otroke, kar si zdaj ne želimo več biti, z glasnim vzklikanjem: »Poglej to!, zatem pa drugi: »Posnemi tole!«. Fantazijsko pravljico. Mogoče je v nas prebudilo zanimanje za Ludvika Bavarskega ravno sonce, ki se je na deževno soboto popoldan le prikazalo. Z barčico smo se popeljali na otok prej omenjenega Ludvika. »Nori« Ludvik Bavarski je želel poustvariti blišč Versailla, zato je Nova palača na otoku Herreninsel obdana z vodometi in parki. V sami palači pa je vse v zlatu, zato ga imenujem »nori«. Človeku se zasmili, sploh pa, ko izve, da je v njej bival golih devet dni.

Ni potrebno, da govorim o tem, da smo, sprehajajoč se po dvorcu, sanjarili le še o noro dobrem kosilu, ki ga bo za nas pripravila mama, ko prispemo. Kaj, ko je bilo pred nami še tistih dolgih sedem ur. Nismo jih prespali. Preveč je bilo vtisov, podatkov, veselja, mogoče nas je ohranjala pokonci utrujenost sama. Ali pa obžalovanje naših pobičev, ki so imeli priložnost videti pravo bavarsko pivnico le od zunaj, kaj šele o pobožnih željah o pravi prsati Bavarki z desetimi litri piva! Tu se je verjetno končala fantazija našega moškega dela, vendar, kdo ve?

Tik pred odhodom domov, pred dvorcem Ludvika Bavarskega.

Potopis; Berlin

»Sredi noči zaslišim pisk lokomotive, v oddaljenih krajih odmeva moje hrepenenje. Obrnem se v postelji in pomislim: »Potovanje!« Te besede Kurta Tucholskyja so veljale tudi za nas. Željni novih doživetij smo se podali na potepanje v mesto, ki ga je posebej

zaznamovalo leto 1989. Takrat je namreč padel Berlinski zid in Vzhodni in Zahodni Berlin sta spet postala eno samo mesto. Danes je to največje in nedvomno najbolj živahno mesto v Nemčiji, v katerem kar mrgoli kulturnih prireditev, umetniških razstav, predstav in nastopov, koncertov - nič ne pretiravamo, če preprosto rečemo, da je Berlin eno najživahnejših mest na svetu!

Svoje potovanje smo pričeli v sredo, 28. februarja, na avtobusni postaji v Ajdovščini, kjer smo se zbrali in odpotovali z avtobusom do železniške postaje v Ljubljani. Od tu smo se okrog 23.30 z vlakom podali proti Berlinu in uživali v nočni vožnji.

Wir sind durch Österreich gefahren. Am Morgen sind wir in München angekommen und dort umgestiegen, dann sind wir weiter nach Berlin gefahren. Um 13 Uhr waren wir schon am Ziel und wir sind mit der U-Bahn bis zur Jugendherberge gefahren. Wir haben die Rucksäcke in die Ecke geworfen und haben sofort mit der Erforschung der Stadt begonnen. Zuerst sind wir zum Checkpoint Charlie gegangen. Das ist der Punkt, wo sich die französische, russische, englische und amerikanische Zone getroffen haben. Berlin wurde nach dem zweiten Weltkrieg in diese vier Zonen geteilt. Hier steht heute das Museum »Haus am Checkpoint Charlie«, das unter den Jugendlichen wegen der Ausstellungsgegenstände sehr beliebt ist. Wir haben verschiedene Fahrzeuge, besondere Koffer, Luftballons, mit einem Wort die Hilfsmittel zur Flucht über die Berliner Mauer gesehen. Im Jahre 1961 wurde wegen der Massenauswanderungen der Ost-Berliner die berühmte Berliner Mauer gebaut. Die Mauer hat Berlin in zwei Städte und zwei Staaten geteilt. Nach der Wiedervereinigung der beiden deutschen Staaten im Jahre 1990 wurde die Berliner Mauer zerstört. Man hat nur einige Teile der Berliner Mauer zur Erinnerung erhalten und die bezeugen die grausame Geschichte. An der Berliner Mauer vorbei sind wir bis zum Potsdamer Platz gekommen. Der Potsdamer Platz ist einer der neuesten Berliner Plätze. Dort haben wir die moderne Architektur des zwanzigsten Jahrhunderts bewundert. Wir haben über die Schönheit der Gebäude gestaunt. Die haben sich wie der Weizen auf dem Feld vor uns erstreckt. Bestimmt sind in diesem Stadtteil die schönsten Fotos der Stadt entstanden. Aber die Neugierde hat uns trotz allem Licht nicht in Ruhe gelassen. Unsere Besichtigungen haben

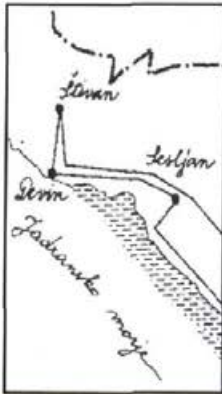
wir am Bradenburger Tor fortgesetzt. Es ist das einzige noch erhaltene Tor, das in die Stadt Berlin führt. In der Nähe haben wir uns noch den Reichstag angesehen. Wir sind müde ins Hotel zurückgekommen und wir haben zu Abend gegessen. Den ersten Tag haben wir mit einem geselligen Beisammensein geschlossen. Am Freitag haben wir uns gleich nach dem Frühstück in die Stadt aufgemacht. Die lebhafteste Straße Unter den Linden, auf slowenisch Pod Lipami, hat trotz des Regens und des schlechten Wetters sofort unser Interesse geweckt. Während des Spazierens haben wir uns die deutsche Staatsoper, die alte königliche Bibliothek, die Statue von Friedrich dem Großen und noch vieles angesehen. Natürlich haben wir das Ägyptische Museum nicht vergessen. Ich soll noch erwähnen, dass der Regen immer aufgehört hat, wenn wir aus einer Kirche auf die Straße gekommen sind. Ein Tipp: Wenn Sie nach Berlin fahren und das Wetter schlecht ist, dann gehen Sie in eine Kirche und alles wird besser sein. Am Nachmittag sind wir nach Potsdam gefahren, wo wir uns die Residenz von Friedrich dem Großen, das sogenannte Schloss Sanssouci angesehen haben. Sanssouci bedeutet »ohne Sorgen«. Der Ort ist so wunderbar, dass wir alle Sorgen vergessen haben, über die wir uns noch vorher den Kopf zerbrochen hatten. Wir sind ins Hotel zurückgekommen, aber damit war der Tag noch nicht abgeschlossen. In den abendlichen Stunden haben wir eine der berühmtesten Berliner Bars »Klo« besucht. Man kann da wirklich nicht vorbei gehen. Langsam haben wir uns an den neuen »Stundenplan« gewöhnt. Auch am Samstag sind wir nach dem Frühstück in die Stadt gegangen. Wir haben uns den Berliner Dom, das Pergamonmuseum und den Alexanderplatz angesehen. Auf dem Alexanderplatz gibt es das Rote Rathaus, das Denkmal von Marx und Engels und den allen bekannten Fernsehturm. Zum Abschied haben wir uns noch in die Einkaufsstraße Kurfürstendamm begeben. Dort befinden sich zahlreiche Kaufhäuser, Geschäfte, Restaurants und Bars. Wir haben uns auch die Kaiser-Wilhelm-Gedächtniskirche angesehen. Jede Minute haben wir zum Einkaufen genutzt. Am nächsten Morgen sind wir schon bald nach vier Uhr aufgewacht. Wir sind mit dem Zug nach Slowenien gefahren. Wir haben viel gesungen und Scherz getrieben. Das wird uns lebenslang in Erinnerung bleiben. Damit haben wir sozusagen alle Passagiere unterhalten. Sie mussten zu unserem Glück und vielleicht zu ihrem Bedauern den Waggon mit einer Gruppe zufriedener und vergnügungssüchtiger Schüler teilen.)

Vožnja je hitro minila in že okrog dvajsete ure smo se iz Ljubljane odpravili proti Ajdovščini, kamor smo prispeli uro kasneje. Ves čas smo se imeli lepo. Okusili smo značilne nemške jedi ter stopili v korak z berlinskim življenjem. Zagotovo se bomo tega tedna radi spominjali, kajti, da je Berlin mesto »mit Herz und Schauze«, resnično velja.

Po Rilkejevi poti

Na italijanski strani Tržaškega zaliva, natančneje med Devinom in Sosljanom, vodi po skalnem robu 150–200 metrov visokih apnenčastih stenah nad morjem 2 kilometra dolga pešpot, imenovana Rilkejeva pot.

Ime je dobila po avstrijskem pesniku Rainerju Marii Rilkeju, ki je bil v letih 1910/11 gost na Devinskem gradu, kamor ga je povabila kneginja Marie von Thurn und Taxis Hohennlohe, s katero sta se srečala v Parizu, Devinski grad pa je bil njena družinska last.

Vir: adreampuppet.wordpress.com

Vir: www.rtvsl.si/slike/photo/31463#slika

Pogled na devinski grad nas spremlja večino poti. Na

težko dostopni pečini pod gradom pa lahko opazimo tudi razvaline še starejšega gradu, ki segajo v leta okoli 1100. Pred grajskim vhodom, ki mu domačini pravijo Buorg, začutimo vso težo nekdanje fevdalne mogočnosti.

Grad so v 14. stoletju začeli graditi gospodje Devinski, nato pa so ga prevzele druge rodbine. Od 19. stoletja je last dunajskih knezov Thurn und Taxis, ki so del gradu odprli za javnost. V njem je urejen muzej umetnin in dragocenosti iz preteklih časov. Eno od današnjih podob gradu lahko ujamemo v zrcalni podobi v Lotosovem jezercu, ki se nahaja v bližnjem parku. Z razglednega stolpa pa imamo pogled na Rilkejevo pot v celoti. V bližini vhoda v grad, ob grajskem obzidju stoji tud cerkev Svetega Duha iz leta 1591.

Ko je leta 1911 pesnik Rilke stal na skalah v bližini Devinskega gradu, naj bi med bučanjem burje, tako je sam povedal, zaslišal prve verze Devinskih elegij.

Vir: www.rtvsl.si/slike/photo/31483

Vir: revija.ognjisce.si/leto2007/jan2007/pdf/vabilo.pdf

Čar tržaške obale s Sosljanskim zalivom pa ni navdihoval samo njega, ampak tudi slovenske pesnike. Po isti poti kot Rilke naj bi se sprehajali in tod črpali pesniško moč tudi Anton Aškerc, Simon Gregorčič in Igo Gruden.

Vir: www.osks.nm.edus.si

Vir: www.delo.si

Vir: users.voja.net

Anton Aškerc je na poti od Barkovelj do Devina lovil »Jadranske bisere« — pesniško zbirko (1908), ki jo je opremil s podnaslovom Balade in romance slovenskih morskih ribičev. Med drugimi sta tudi dve baladi z motivom Bele dame - skale pod starim gradom.

Ob vznožju ruševin starega gradu opazimo Belo damo, belo skalo, s katero je povezana legenda o graščakinji Esterini da Partole, ki jo je ljubosumni mož pahnil skozi okno v morje. Padla je na

Vir: revija.ognjisce.si/leto2007/jan2007/pdf/vabilo.pdf

bele skale in tudi sama okamenela. Njen duh pa se vsako noč vrača v grad, v sobo ljubljene hčerke, ob zori pa se vrne v skalo.

Vir: www.city-on.net

Pečina pod gradom pada navpično v morje, vanjo butajo valovi in med kipenjem odkrivajo ostre čeri. Tu je verjetno obstal osmošolec Simon Gregorčič, ki ga je butanje valov ob skale opozarjalo, naj ostane v življenju trden in pokončen.

Simon Gregorčič NA BREGU

Igo Gruden O LEPI VIDI

*Na bregu stojim in v morje strmim:
pod mano srdito valovje
rohni ob bregovje;
do neba praši megleni dim,
v obraz mi brizgajo pene
ob skalne stene;
a stena skalna
ostane stalna,
in jaz se na robu ne ganem,
viharju kljubujem, ostanem!
Ko v steno valovje usode vihar
ob me se zaganja;
a duh se ponosni ne uklanja:
Ti streti me hočeš, potreti nikdar,
usode sovražne besneči vihar!*

Na tem devinskem prizorišču je tudi »domovina lepe Vide«, nezadovoljne mlade matere. Ko na obali pere plenice, se po morju pripelje zamorec, Vidi obljubi bogatejše in lepše življenje ter jo tako zvabi v Španijo na kraljevi dvor. Različni slovenski pesniki in pisatelji so na podlagi ljudskih različic oblikovali svoje zgodbe o lepi Vidi — najbolj poznana je Prešernova, pa tudi Cankarjeva, Jurčičeva ... Tako pa je lepo Vido videl zamejski pesnik Igo Gruden:

*Lepa vida, kam te kliče
tvoje srce bolno
čez morje in daljne griče
hrepenenja polno?*

*Bela jadra so razpeta,
v ognju ves plamti zapad,
tvoja lica razgreta,
v srcu tvojem je pomlad.*

*Vida, morje! – slišiš morje,
ki pozdravlja te in vabi?
Vidiš v soncu vse obzorje?
Pridi, Vida, in pozabi ...*

*In za morjem – tam pomlad je,
Vida, tam pomlad je večna;
za obzorjem pa tvoj grad je -
v njem bo lepa Vida srečna ...*

*In zaklicalo je morje
in zvabilo jo obzorje –
lepa Vida v dalj je zrla,
zrla, hrepenenja mrla ...*

Viri in literatura:

revija.ognjisce.si/leto2007/jan2007/pdf/vabilo.pdf.

Slovstveni in kulturnozgodovinski vodnik 6, Notranjska, Kras in južna Primorska. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo, 1998.

Šolska tekmovanja — izguba časa?

Ja, ja, šolsko leto je pri koncu in šolska tekmovanja prav tako. Profesorji radi vidijo številčno udeležbo, ki pa je kljub številnim talentom vsako leto manjša. Vsekakor je eden izmed tehtnejših razlogov za to dejstvo, da se večina teh tekmovanj odvija ob sobotah. In kot da to ni že dovolj hudo, so odhodi z "minibusom" ali kombijem še toliko zgodnejši. Kruto? Vsekakor 😊, vendar se take sobote lahko tudi izplačajo. Zakaj ne bi vsem pokazali svojega znanja? Vsaka dobra uvrstitev je vedno dobro poplačana. Če izvzamemo nagrade za prva mesta, so lahko tudi pohvale profesorjev in sošolcev zelo dobro plačilo. In, bodimo iskreni — simpatijske točke pri profesorjih vam ne uidejo.

Tudi sama sem se sem pa tja udeležila kakega tekmovanja in včasih uspešno.

Najbolj presenetljivo nagrado sem dosegla v lanskem šolskem letu in resnično — sobote mi ni bilo več žal. Postala sem ena izmed štirih srečnežev iz Slovenije, ki so se lahko udeležili enomesečnega potovanja po Nemčiji.

Za uvrstitev sem sicer izvedela dokaj hitro po tekmovanju, za nagrado pa po pravici povedano nisem nikogar vprašala, ni me zanimalo, saj sem bila prepričana, da bom spet srečna dobitnica kake super izredne in nadvse uporabne knjižne nagrade. Ko je potem nekega dne med glavnim odmorom zazvonil telefon in je nekoga na drugi strani strašansko zanimalo, ali se bom potovanja udeležila ali ne ... tako sem nekako v petih minutah dobila razloženo situacijo in ponovno postavljeno vprašanje — »Ali se boste potovanja udeležili?«

Mislím, da ni treba opisovati in razlagati mojega odgovora. Normalno, da sem rekla, ja.

Tako sem en mesec poletnih počitnic preživela v Nemčiji. Odhod je bil v začetku julija ob petih popoldan, na takrat še letališču Brnik. Lahko rečem, da se vse skupaj ni začelo srečno! Že kar na začetku sem namreč morala priti do spoznanja, da sovražim letenje! Ko smo končno pristali — še nikdar nisem bila tako vesela stopiti v dež! — na Kölnskem letališču, sta nas tam že pričakovala dva vodiča, ki sta bila sicer zelo prijazna in ustrezljiva, vendar očitno tudi sama malce izgubljena, saj smo se na letališču kar trikrat izgubili, preden smo našli izhod, kar zaradi utrujenosti in pozne ure ni bilo tako zabavno, kot je sedaj misel na to. Ko smo končno prispeli v hotel v Bonnu, sem se po izredno napornem vzponu po stopnicah le še vrgla v posteljo in mirno zaspala. Nato smo si skupaj z ostalimi nagrajenci iz vseh mogočih držav ogledali Bonn ter po nekaj dneh odšli naprej proti mestu Überlingen pri Bodenskem jezeru, kjer je naslednja dva tedna vsak od udeležencev preživel pri družini iz okolice. Reči moram, da sta bila ta dva tedna definitivno najboljša stvar na celotnem potovanju. Sicer smo v tem času obiskovali pouk, vendar smo se tam tako zabavali, da ... lahko le priporočam 😊.

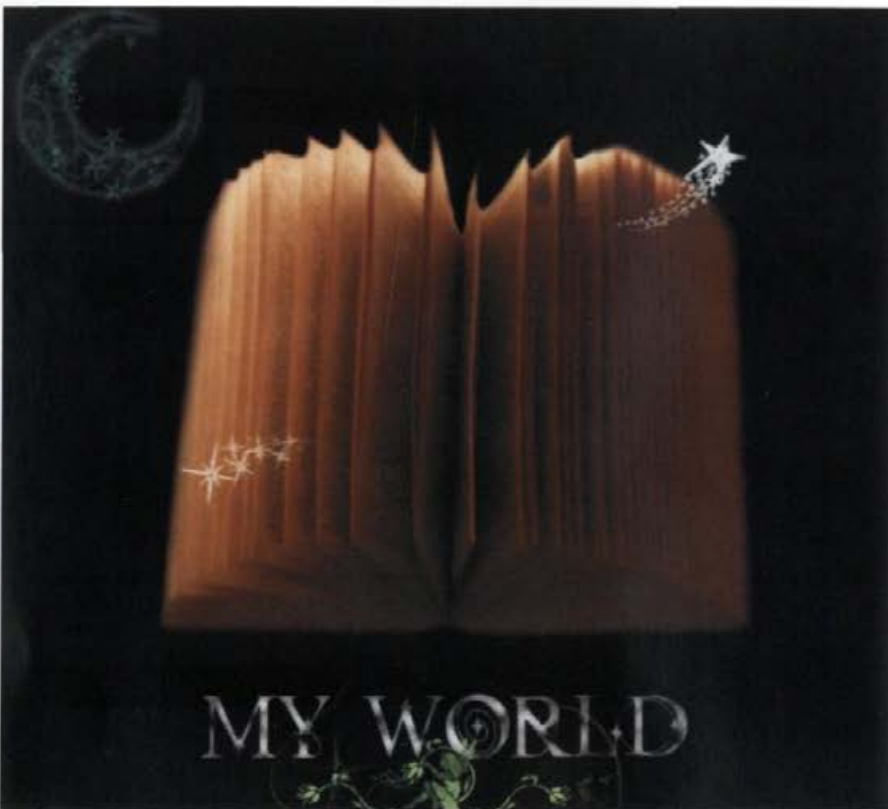
Po precej žalostnem slovesu smo se kar hitro znašli v Münchnu, kjer smo bili nekaj dni in si ga podrobno ogledali, kasneje pa še v glavnem mestu — Berlinu. Po enem mesecu ogledovanja različnih zanimivosti in ne tako zanimivih zanimivostih sem morala še enkrat na letalo, tudi tokrat sem se kar precej veselila pristanka, vendar ne toliko

zaradi strahu pred letenjem kot zaradi veselja nad skorajšnjim videnjem družine in prijateljev, ki sem jih zelo pogrešala. Prva novost me je pričakala že kar pred pristankom, ko se je od nekod zaslíšalo, da se spuščamo proti letališču Jožeta Pučnika in meni ni bilo jasno ... kam se spuščamo?

Tako hitro se vse spremeni.

Za konec lahko rečem, da mi je bil mesec v Nemčiji izredno všeč, kljub temu da sem dva tedna obiskovala pouk in čeprav sem morala skorajda vsak dan zgodaj vstajati. Veliko sem doživela, spoznala veliko novih ljudi in pridobila nekaj zelo dobrih prijateljev z različnih delov sveta, s katerimi sem še vedno v stiku.

In če si sedaj tudi sami želite podobne izkušnje - čestitam, pred vami je leto polno tekmovanj, pri katerih lahko sodelujete tudi vi 😊.

Rač. grafika: Tamara Kovač, 3. c

»V jeziku najdemo skrivnost, stari zaklad ... Slavec dobi vsako leto novo perje, ohrani pa svojo pesem.«

Da je jezična okretnost zlasti v tujem jeziku nekaj imenitnega, pomembnega in nemalokrat pogoj za učinkovito ter uspešno komunikacijo, sta me poučila že dedek in babica pred mnogimi leti. Spomin na prve angleške besede in utrujanje domačih z bogatim »neznanjem« le-teh je še docela živ. V gimnaziji pa nemščina. Stvar grobosti? Ne. Za marsikoga in tudi zame najlepši svetovni jezik.

Oborožena s šolskim znanjem sem se po končanem 2. letniku odpravila v Berlin, da osvojim to mesto neskončnih možnosti, mesto, kjer se stikajo številni svetovi, kulture ter življenjski stili. Jutranji prihod v svetovljanski Berlin pa me je kaj hitro postavil na trdna tla in mi pokazal, kakšno znanje sem prinesla s seboj. Mojega Berlina ni prav nič zanimala tisoč in prva lekcija o Fünf Generationen auf dem Sofa ali Ausländer in Deutschland. Najprej šok! Nato pa čudovita dva meseca, ko me je Berlin 24 ur na dan učil izrazov, ki jih v mojih knjigah ni bilo, ter se mi odkrival z meni nepoznane plati. Pričakovala sem Brademburger Tor,

Potsdam, Fernsehturm, spoznala pa tisti pravi Berlin s skritimi uličicami, majhnimi bistroji ter vso njegovo multietničnostjo.

V dandanašnjem svetu je znanje tujih jezikov neizogibno. Je nujno sredstvo, ko vzpostavljamo stike ter se tako vključujemo in potrjujemo zunaj naših meja. Sama sem mnenja, da je jezikovno potovanje v najzanimivejše in najprivlačnejše kraje ter dežele na svetu, kjer se želja po znanju tujih jezikov poveže s somišljeniki iz celega sveta, najboljša sredina za učenje tujega jezika. Jezikovni tečaji v tujini pa niso zgolj suhoparno učenje znotraj šolskih zidov, temveč omogočajo tudi enkratno doživetje tujih dežel, drugih kultur in ljudi, saj so urice gramatike nabite z raznovrstnimi družabnimi in športnimi aktivnostmi ter izleti.

Večina sovrstnikov se odloči za potovanje preko turističnih agencij, kar nedvomno predstavlja mero ugodja. Pri tem pa ne gre pozabiti, da tudi manjša vsota denarja, če potuješ sam, ponuja enako ali več.

Maja Pavlin, 4. b

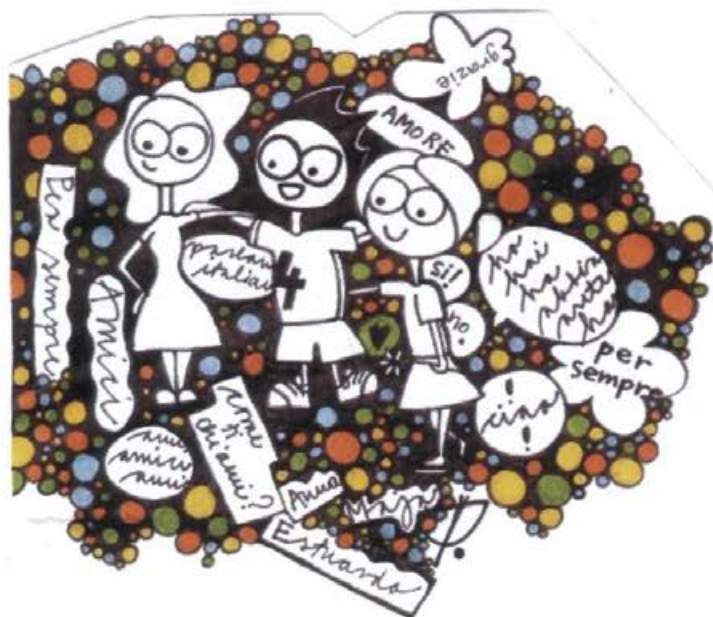
POLETNI TEČAJ ITALIJANŠČINE

Zamislite si, da se vam ponudi priložnost končati s poukom mesec dni pred ostalimi in medtem ko se ostali v šoli borijo še za zadnje ocene, vi ležite pod vročim mediteranskim soncem in uživате. Sanjsko, kajne? Ko se je ta priložnost ponudila meni, nisem prav dosti pomišljala in tretjega junija sem že sedela na vlaku, namenjenem v Rim. Od tam pa na naslednjem v Orbetello.

In prav v tem mestecu ob Tirenskem morju, ki je mimogrede priljubljena destinacija zvezd svetovnega formata, sem preživela najzanimivejši mesec svojega življenja. Čeprav je bil glavni namen izboljšati moje znanje italijanskega jezika, zabave ni primanjkovalo. Stanovanje sem si delila z Brazilko Anno in Gvatemalcem Estuardom, s katerima smo še vedno dobri prijatelji.

Pet dni v tednu smo obiskovali pouk v 15 minut oddaljeni šoli, ki se je začel ob devetih zjutraj in končal v največji vročini ob enih popoldne. Preostanek dneva in konec tedna smo preživeli po izbiri, šola pa je pogosto organizirala izlete za ogled lokalnih znamenitosti. Število tečajnikov se je iz tedna v teden večalo in verjemite, da biti najmlajša med vsemi ni bila vedno prednost. Najlepši del dneva je bil vsekakor večer, ko se je vročina umaknila in smo si lahko privoščili skupno druženje na prostem.

Preživeti mesec dni sam v tuji državi in med neznanimi ljudmi gotovo ni mačji kašelj, zato je to ena od izkušenj, ki se je ne da kar tako pozabiti in veliko pripomore k posameznikovi neodvisnosti.

Ilustracija: Ana Vidrih, 2. a

Odšli smo v vrtec po najlepše plačilo — NASMEH

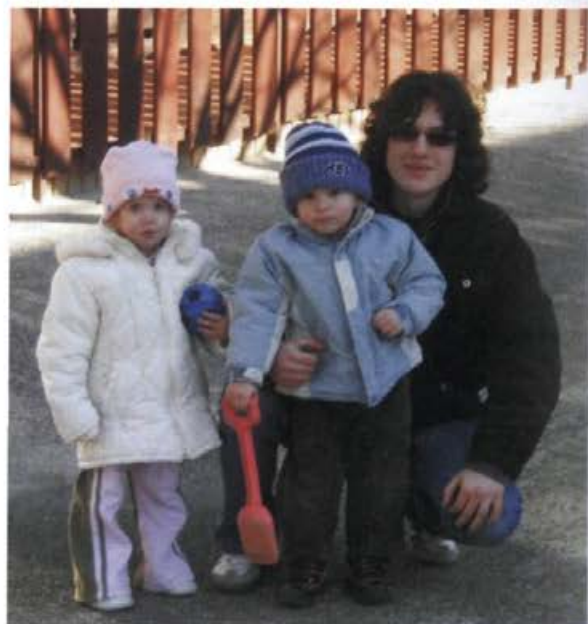
Le čemu v vrtec, se sprašujete. Po kakšno plačilo? Da, dijaki drugih letnikov smo v mesecu januarju za en teden odšli v vrtec. Pa ne zato, ker bi si tako zaželeli zaslužiti denarce ali bi celo potrebovali »kakšno vzgojno« — no ja, včasih mogoče res ne bi škodila. Skratka, v tem tednu smo opravili pravi del prakse, ki je del pouka in jo mora opraviti vsak dijak Predšolske vzgoje.

Tako smo polni pričakovanj, hrepenenja in radovednosti v ponedeljek svoje korake usmerili proti vrtcu, v katerega smo se pri urah hospitacije vpisali. Kot bi mignil, smo potrkali na vrata. Tihi, prestrašeni, radovedni pogledi otrok, prijazen pozdrav in neka čudna napetost — tak je moj prvi vtis.

Pravijo, da je vsak začetek težak, tudi ta je bil. Pa seveda ne preveč, potrebno je bilo pretrgati le tisto vrv napetosti in vse skupaj je postalo preprosto odlično. V trenutku si postal zvezda dneva, zasut s tisoč vprašanji, ki jim ni bilo videti konca. Preprosto nisi mogel kaj, da se ne bi nasmeljal tej preprosti otroški razigranosti, temu veselju, ki je kar žarelo iz njih.

Skozi dneve, ki smo jih delili z otroki v vrtcu, smo spoznavali različne usmerjene dejavnosti, igre, skupaj smo se igrali, peli, razgibavali svoje mišice, risali, poslušali zgodbe, hodili na sprehode ... skratka, ni nam bilo dolgčas. Teden se zdi v primerjavi s celim letom le majhna pikica. Zagotovo pa je vsak izmed vas doživel že kdaj teden, ki je bil nekaj posebnega, edinstvenega. In prav ta je bil zame eden izmed teh. Naj bo to zaradi bogatih izkušenj ali spoznavanja samega dela vzgojiteljice v vrtcu, zagotovo pa je bilo nekaj najlepšega veselje otrok — nasmeh in prijazna beseda, ki sta ti dala vedeti, da je bil tvoj teden odlično izkoriščen, da tvoj trud ni bil zaman ter to, da si tudi njim polepšal teden.

Fotografije: Dan Bolčina, 2. a

Obrazi in podobe likovno fotografske delavnice

V sredo, 12. junija, se bo z odprtjem razstave v avli Dvorane prve slovenske vlade sklenila likovno fotografska delavnica, ki se je v sklopu izbirnih vsebin pri pouku likovnega snovanja ter v okviru pedagoškega programa Pilonove galerije odvijala že peto leto zapovrstjo. Pod mentorstvom profesorice likovne umetnosti Damjane Plešnar in Elizabete Bratina ter umetnostne zgodovinarke Tanje Cigoj se je delavnica (pod izbrano temo se je tokrat »podpisala« portretna fotografija) uvodoma začela med razstavo »Milan Klemenčič, slikar, fotograf, lutkar« v Pilonovi galeriji v lanskem decembru. Nadaljevanje je sledilo v letošnjem januarju med razstavo del, nastalih na 5. mednarodnem fotografskem srečanju »CASTRUMFOTO 2007 — hommage à Pilon«.

foto: Milan Klemenčič

Dijakinje in dijaki prvih in drugih letnikov (skupaj se jih je delavnice udeležilo 42) so bili razdeljeni v dve skupini. Prvi dan delavnice, 23. januarja, so se skozi pregled Klemenčičeve fotografije na predavanjih profesorice seznanili s fotografsko tehniko, z zgodovino medija ter s portretom v likovni umetnosti in v fotografiji, z likovno kompozicijo ter z ostalimi elementi likovne teorije. S pogovorom o pristopu k izbrani temi pa so bili popeljeni tudi po razstavi Castrumfoto 07.

foto: Tina Rupnik, 2. a

Naslednji dan je bil po programu delavnice namenjen samemu fotografiranju. Dijakinje in dijaki so si portretirance izbirali individualno: med sošolci, prijatelji ali domačimi, na ulici, v soseščini ali v izbranem okolju — v vrtcu,

lokalu, trgovskem centru ipd.

V program delavnice je bil v petek, 25. januarja, vključen tudi celodnevni izlet v Benetke, kjer so se začeli dnevi karnevala. Popotovanje po Benetkah je odprl obisk Zbirke

Peggy Guggenheim, nadaljeval ogled cerkve Santa Maria della Salute ter slikarske razstave Tanje Špenko v galeriji A + A, ogled Rialta ter Trga sv. Marka in arhitekturnih spomenikov na njem, povzelo pa ga je fotografiranje beneških mask (zaradi odpovedane uvodne slovesnosti s strani mestnih oblasti se jih je po beneških ulicah

foto: Anja Mislej, 2. c

sprehajalo le za vzorec) ter lagune. V Benetkah posnete fotografije smo si v obliki projekcije med pustnim tednom že lahko ogled(ov)ali v šolski avli.

Vse do konca meseca se bodo tako v avli bivše kinodvorane »predstavljale« izbrane portretne fotografije ...

foto: Dušan Pavlica

Slikarska razstava

Pri njunem ustvarjanju ju v zadnjem času usmerjata šolski pedagoginji Elizabeta Bratina in Damjana Plešnar. Anji in Kristini čestitamo in jima na njuni likovni poti želimo obilico uspehov.

Likovne razstave so zveste spremljevalke dogajanja na naši šoli. Tako si lahko na hodniku pred zbornico trenutno ogledamo razstavo dijakinij 3. in 4. letnika predšolske vzgoje, Anje Bratina in Kristine Božič.

Kristina je dijakinja četrtega letnika in se letos poslavlja, svoje likovno znanje pa želi poglobljati in tako bo svoje šolanje nadaljevala v likovni stroki. Anja bo ostala na šoli še v 4. letniku in ima prav tako kot Kristina podobne ambicije. Na razstavi se predstavljata z likovnimi, grafičnimi in slikarskimi deli. V grafičnih listih Kristine se prepletajo in izmenjujejo notranje in zunanje silnice doživljanja sebe in sveta, ki nas obdaja. Podaja jih v zanimive kompozicije v tehniki suhe igle in jedkanice. Kot matrica ji služi CD, v katerega mehansko vgravira motiv s šilom ali pa cinkova plošča, ki jo premaže z asfaltom, zariše s šilom in potopi v kislino, ki kemično zareže v asfalt. Grafični listi zaživijo šele z odtiskovanjem. Slikarske stvaritve so oblikovane v akrilni tehniki na različne podlage.

Anja se predstavlja s čutnimi slikami, ki govore o lepoti, nežnosti in materinstvu. Motivi so ljubezen do otroka, prijatelja in narave. Niza jih s paletno nežnih pastelnih prepletov barvnih odtenkov, ki odsevajo njeno čustveno naravo skozi njen pogled in občutenje sveta. Postavitve figuralne kompozicije je zasnovana na akcentu poudarjenega bistvenega dela in zabrisanih sledi okolice, ki se zlivajo v celoto na platnu ali lepenki. Obe nadgrajujeta likovno znanje pri likovnem krožku, ki poteka skozi šolsko leto in skozi lastno raziskovanje. Udeležujeta se tudi različnih natečajev in extemporov v Šempasu, Vipavi in Vipavskem Križu.

MED UMETNOSTJO IN ŠPORTOM

To, da se na naši šoli skriva veliko talentiranih in nadarjenih dijakov, je vsem zagotovo dobro znano, toda zakaj bi še naprej ostali skriti? Zato sva se Danijela in Špela na pobudo profesorice odločili, da enega teh skritih talentov predstaviva skozi intervju. Prepričani sva, da vas že pošteno zanima, kdo je ta oseba. Marko Lulik je dijak 4. letnika gimnazije na naši šoli.

Marko, verjetno bo marsikoga presenetilo, če omeniva, da bo glavna tema tega intervjuja tvoja nadarjenost za likovno umetnost, saj te vsi poznajo kot odličnega športnika. Od kod ta nadarjenost in veselje do risanja?

Med narekovaji bi lahko rekli, da je vse skupaj preprosto padlo z neba. Nikoli se nisem kaj posebno ukvarjal z risanjem, pa tudi v družini in sorodstvu ni nikogar, ki

bi se s tem še posebej ukvarjal. Sam pa sem začel risati v začetku 1. letnika srednje šole.

Z risanjem se torej ukvarjaš štiri leta, kljub temu pa razen redkih izjem malokdo ve, da to počneš. Je to zato, ker nočeš biti preveč v središču pozornosti, mogoče zaradi tvojega kritičnega mnenja o svojih risbah, zaradi strahu pred mnenjem drugih?

Nikoli nisem silil v ospredje zaradi svojih risb, glede mojega osebnega mnenja pa bi lahko rekel, da so risbe dobre, se pa popolnoma zavedam, da je v njih veliko napak, ki jih skušam vedno znova popraviti, saj se tako vedno kaj novega naučim. Glede strahu pred mnenjem

drugih menim, da ima vsak svoje mišljenje in vedno moramo biti pripravljeni sprejeti pohvalo in kritiko.

Če se osredotočimo na tehniko risanja. Katero risalno orodje najraje poprimeš v roke? Si kdaj razmišljal tudi o kateri drugi tehniki?

Nedvomno najraje rišem s svinčnikom ter ogljem. Glede drugih tehnik pa ... če pomislim na osnovnošolske klopi, ko smo na primer večkrat

risali s tempera barvami, je bil končni izdelek bolj primeren za v koš za smeti kot pa za razstavni pano.

Ko sva si ogledovali tvoj album risb, sva opazili, da si sprva risal risbe z bolj veselo tematiko, v zadnjem času pa rišeš predvsem temne risbe. Ali z risbami odkrivaš svojo osebnost ali je za to kak drug razlog?

Ja, prav imata. Sama tematika risb je vedno bolj žalostna, ampak ne zato, ker bi hotel s tem sporočiti svoje občutke. Največkrat se zgodi, da nekje naključno vidim neko sliko, ki mi je posebej všeč, in jo nato po spominu narišem. Skratka, moje slike ne kažejo moje osebnosti, saj nastajajo zelo spontano in kot sem že omenil, največkrat rišem risbe, ki sem jih nekje že videl, a jih sam po spominu narišem na malce drugačen način.

Zagotovo za nastanek risbe potrebuješ čas. Pomembno je tudi počutje ter kopica drugih stvari. Kdaj najraje rišeš ter koliko časa ti vzame risanje risbe?

Z odgovorom na drugo vprašanje verjetno marsikateri profesor ne bo ravno zadovoljen, saj veliko risb nastane tudi med samim poukom, največ pa jih narišem zvečer v svoji sobi. Čas risanja ene risbe je zelo različen. Za tiste manj zahtevne porabim uro in pol, najdlje pa sem risal šest ur.

Rekel si, da rišeš tudi po šest ur skupaj. Glede na to, da si športno zelo aktiven in si verjetno ne predstavljaš dneva brez rekreacije, kako ti uspe sedeti šest ur za mizo ter risati?

Včasih še sam težko verjamem, da mi uspe. Je pa res, da ko enkrat pričnem z risanjem, preprosto »padem noter«, če se smem tako izraziti. Preprosto pozabim na čas in se prepustim risanju.

Da ne bomo govorili samo o risanju, pogledjmo malce še v športne vode. Treniraš pri nogometnem klubu Primorje, namreč pridno braniš mrežo svoje ekipe v голу. Nam lahko malce več poveš o tem, tvoji začetki ...?

Vse se je začelo pri mojih petih letih. Moj starejši brat je že treniral in nekega dne se vrne s treninga in mi reče, da potrebujejo še enega vratarja. Tako sem radovedno odšel z njim in v trenutku sem se zaljubil v ta šport. Sedaj pa mineva že trinajsto leto, odkar sem pričel s treniranjem.

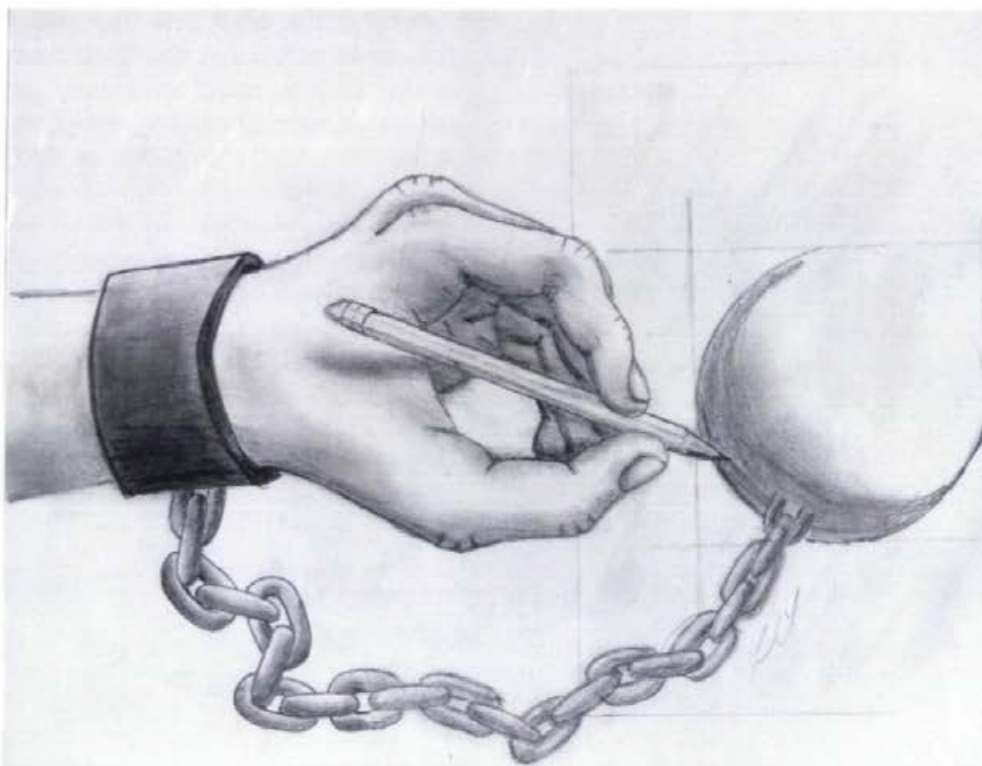
In za konec še vprašanje, ki se je verjetno tudi tebi večkrat porodilo v mislih. Dva popolnoma različna svetova, risanje in nogomet, sam zaključuješ srednješolsko šolanje, kar obenem pomeni tudi nov začetek. Kam bo torej usmerjena tvoja pot v prihodnosti in zakaj ravno ta?

Kljub različnim dvomom ter pomislekom sem izbral šport. Pa ne, ker me likovna smer ne bi navduševala, ampak preprosto zato, ker si brez športa ne predstavljam življenja, saj me spremlja že od malih

nog. Pa tudi sam program šolanja mi je bolj všeč, saj je z likovno umetnostjo povezano tudi veliko dela z računalniki, ki jih preprosto sovražim, saj zahtevajo veliko mero sedenja, ki pa ni moja večšina, kar verjetno lahko potrdi tudi marsikateri profesor.

»... Včasih se je težko odločiti, katere mostove naj porušimo, katere pa dograjujemo...« Tako nekako bi lahko zaključili ta intervju. Najlepše se zahvaljujema Marku za prijeten klepet ter mu želiva veliko uspeha na njegovi poti.

Risbe: Marko Lutik, 4. b

Laži o lepoti

Kot dijakinja srednje šole Veno Pilon v Ajdovščini sem se na povabilo profesorice slovenščine Brigitte Slejko udeležila literarnega natečaja založbe Smar-team z naslovom »Z domišljijo na potep 2007/08«.

Razpisanih je bilo več tem, jaz pa sem si izbrala temo nasilja. Odločila sem se, da napišem knjigo o modernem nasilju, s čimer sem mislila predvsem na psihično nasilje.

Moje besedilo je bilo nagrajeno z drugim mestom in s tem tudi z izdajo lastne knjige pri založbi.

Tematika mojega besedila je nasilje nad mladimi dekleti. Danes družba od najstnic zahteva popoln videz, vitko telo, uspeh v šoli ... Kapitalistični svet predstavlja lažne ideale lepote. Za vzor mladim dekletom postavlja koščene igralko in manekenke na modnih pistah, od katerih modni kreatorji zahtevajo vzdrževanje prenzke telesne teže in otroškega videza, okoristijo se jih za kratek čas, ko so »uporabne«, nato pa jih odpustijo. Ogromno mladih manekenk ima uničeno zdravje zaradi anoreksije, bulimije ali drugih motenj hranjenja. Po kratki karieri se počutijo nesrečne in zavržene od sveta.

Pred začetkom pisanja besedila sem se pogovarjala z mnogimi dekleti — žrtvami takega nasilja. Pripovedovale so mi o svojem trpljenju, o tem, da so mislile, da bodo, če bodo suhe, postale srečne in zaželene v družbi ter da bo tudi njim uspelo v svetu mode. A so se zmotile. S hujšanjem niso postale niti srečne niti lepe. Vse bolj so trpele in večina jih je pristala na bolnišničnem oddelku zaradi motenj hranjenja. Ko sem gledala njihove obraze, sem v njih videla neizmerno željo in potrebo po lepoti, ki so jo na žalost iskale v napačni smeri. Hotele so biti kot modeli in manekenke na televiziji ali internetu, katerih slike so pogostokrat zelo retuširane in jih strokovnjaki »popravijo«, preden jih objavijo. Spomnim se pripovedi mlade manekenke, ki je dejala, da bi rada izgledala tako, kot jo prikazuje njena slika v modni reviji.

Tako lahko izvemo, da noben človek ni popoln, vendar je vsak edinstven na svoj način. Ta mlada dekleta se niso zavedala, da je lepo le tisto telo, ki je zdravo.

Ob branju različne strokovne literature in pripovedi deklet sem oblikovala zgodbo o dekletu, ki zaradi pritiskov družbe, kako naj zgleda, nerazumevanja družine, težav v šoli, zbolji za anoreksijo. Izgubi vero v življenje in misli, da bo srečna, če bo bolj suha, da jo bo fant bolj ljubil, da bo uspela v svetu mode in si s tem pridobila položaj v družbi.

Ase zmoti, zelo zmoti ...

Nagrajeno knjigo mi je izdala založba Smar-team in za nakup bo kmalu na voljo tudi na spletni strani www.med.over.net.

Moj namen je boriti se proti lažnim idealom lepote, ki se pojavljajo v sodobni družbi. Spodaj je objavljen tudi del spremne besede, ki je zapisana v knjigi.

Za širšo javnost se kot avtorica besedila podpisujem Stella Kos.

V spremni besedi sem zapisala:

S to knjigo želim povedati vsem in vsaki, da je edinstvena na tem svetu, lepa in neponovljiva, čudež narave. Življenje je lepo in dragoceno in vredne ste tega, da ste srečne. Nihče ni vreden manj od drugih, nihče ni smet, ki bi se jo pometlo. Vsaka ženska je enkratna, četudi misli o sebi, da je grda, debela ...

Dekleta še posebej v obdobju odraščanja pogostokrat izkrivljeno popačeno gledajo nase. Marsikatera misli, da bo lepša, če bo shujšala, da bo bolj privlačna, srečna ..., a to je velika zmeta, kajti ob izgubi teže kvečjemu še bolj trpi in njena stiska postaja vse večja, kar postopoma vodi tudi v depresijo.

Stradanje ni nikoli in tudi nikoli ne bo rešilo ničesar, predvsem pa ne težav, kvečjemu jih bo še poglobilo in pot nazaj, pot do normalnega stanja, bo vse težja.

Kadar pride do motenj hranjenja, je pomembno, da ves čas zdravljenja dekletu ob strani stoji družina, da ji pomaga do ozdravitve, ji daje vedeti, da jo imajo radi takšno, kakršna je, in da z boleznijo ne bo rešila težav. Ko bo premagala strah pred debelostjo in popečen pogled na svoje telo, bo srečna in svobodna, kajti spoznala bo, da je resnično vredno živeti le za vrednote, ki so skrite v nas.

Pripis mentorice:

Naši dijaki in dijakinje se ob vsem šolskem delu ukvarjajo še z marsičim, pisateljstvo pa seveda zahteva veliko truda in tudi prostega časa, zato smo na šoli še toliko bolj ponosni in veseli uspeha naše dijakinje iz 4. letnika Predšolske vzgoje.

Upamo in želimo, da bo pisateljsko pero obdržala v roki in bomo sledili njenim uspehom na literarnem področju, pa tudi v študijskem in osebnem življenju.

Brigita Slejko, prof.

Mnenja o knjigi

Knjiga *Laži o lepoti* mi je bila zelo všeč, ker govori o problemih sodobnega sveta, saj se dekleta ne zavedajo, da zunanja lepota ni najpomembnejša. Knjiga je zelo doživeto napisana, glavna junakinja je naše starosti in smo se lahko vživeli v njeno vlogo, ker so nam te stvari zelo blizu.

Knjigo *Laži o lepoti* bi predlagala vsem dekletom in fantom, ki se obremenjujejo s svojo postavo in mislijo, da je vse v zunanji lepoti.

Urša, 3. č

Knjiga *Laži o lepoti* avtorice Stelle Kos mi je zelo všeč. Pritegnila me je že s samim naslovom in naslovno stranjo. Zdi se mi prav, da mladi javno spregovorijo o tem, kaj se dogaja dekletom okoli nas. Veliko deklet se je s tem že soočilo in nekatere se v to spuščajo. Zdi se mi, da če knjigo prebereš, v kaj takega ne boš zabredel.

Všeč mi je tudi uporaba slengovskih besed. Knjigo bi priporočala vsem najstnicam, mladostnicam in tudi staršem. Jaz, ki nisem tako vestna bralka, sem knjigo prebrala v dveh dneh. Malo je takih knjig, ki bi bralca res vleklo v dogajanje — in ta knjiga je taka.

Lara, 3. č

Knjiga *Laži o lepoti* mi je bila zelo všeč, saj govori o resničnih problemih, ki jih doživlja veliko najstnic. Avtorica Stella Kos je dobro opisala te probleme in po eni strani poskušala vsa dekleta, ki si na tak način uničujejo življenje, odvrniti od takega početja. Všeč mi je bila tudi zato, ker je pisateljica uporabljala besede, ki jih uporabljamo najstniki. Veliko je takih ljudi, ki to počnejo, da bi dosegli idealno težo in postavo, vendar je od teh zelo malo takih, ki si priznajo, da je z njimi nekaj narobe, in to je pisateljica v knjigi zelo dobro opisala.

Osebnostno ne berem veliko knjig, vendar knjiga *Laži o lepoti* mi je bila tako všeč, da sem jo takoj prebrala.

Karin, 3. č

Ob branju Steline knjige sem večkrat obstala za kratek čas, v obeh sem imela solze in nisem si znala predstavljati, da se to dekletom v današnjem času res dogaja. Nisem mogla verjeti, da te lahko tok življenja res pripelje tako daleč, da ne najdeš drugega izhoda. Zdi se mi, da je Stella na zelo lep način prikazala problem današnjega časa, po moje je s knjigo veliko dekletom odprla oči in jim pokazala, da to ni način, s katerim bi rešili probleme. Dekletom, ki so že bila na tej poti, je mogoče pokazala rešitev.

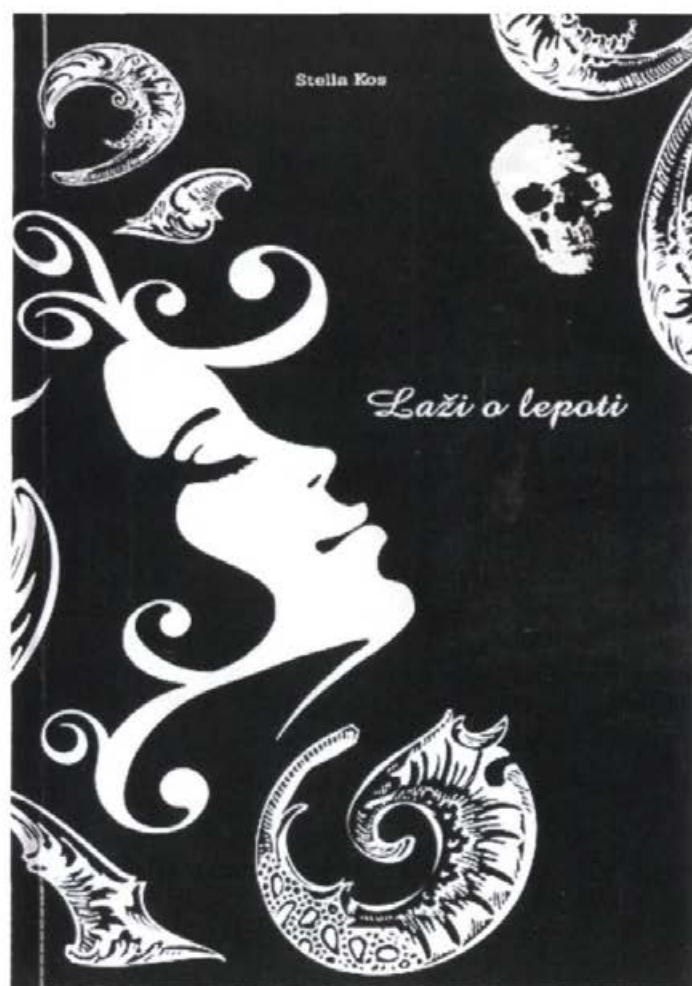
Življenjska zgodba glavne junakinje Nike me je zelo pretresla in spoznala sem, da je veliko mladih deklet danes zelo nesrečnih in da ne najdejo smisla v življenju. Zavedati sem se začela, da z motnjami hranjenja ne rešiš nobenega problema in le še globlje zabredeš vanje.

Stellino dejanje, ko je napisala to knjigo, se mi zdi resnično zelo plemenito, saj bo lahko mnogim dekletom pomagala.

Dijakinja iz 4. č

Knjiga *Laži o lepoti* me je prijetno presenetila. Nisem si mislila, da lahko nekdo tako mlad, kot je avtorica te knjige, tako dobro zlije na papir misli, občutke, zgodbo mladega dekleta v današnjem življenju. Brž, ko sem začela z branjem, sem besede požirala z neverjetno hitrostjo. Zgodba je bila napeta, vživela sem se v trpljenje mladega dekleta. Tako hitro kot sem prebrala to knjigo, nisem prebrala še nobene do sedaj. Avtorica je spretno uporabila vire, ki so ji pomagali pri doživljanju dekleta ob njenem trpljenju in njeni zahrbtni prehranjevalni motnji. Zgodba *Laži o lepoti* se dotakne vsakega, ki jo prebere, saj je napisano tako, da ob njej ne moreš ostati ravnodušen. To pa ravno zato, ker je v današnjem svetu veliko ljudi, ki podležejo tem lažem o lepoti in zaradi teh laži tudi kruto umirajo. Takim ljudem je težko povedati, da je zdravje njihova največja lepota, saj je le zdravo telo lepo telo. Knjiga *Laži o lepoti* bo pomagala mnogim ljudem doumeti resničnost sveta in resnično lepoto ter jih odvrniti od tega, da podležejo lastnostim lažne lepote in lažem današnjega sveta. Predlagam, da jo preberejo vsi, ki niso zadovoljni s svojo zunanostjo in so negotovi vase. Priporočite jo svojim prijateljem, ki imajo take težave, saj jim boste s tem veliko pomagali in preprečili marsikatero smrt deklet in fantov. Oni pa bodo pridobili na samozavesti, pozitivno zrlili v svet ter bili vedno hvaležni, saj ste jih potegnili z roba smrti na varno in v novo, boljše življenje.

Brigita Plešnar, 4. č

KOMEDIJA ZALJUBLJENIH PROTAGONISTOV

Pod temnim obokom moje osebnosti, ki se vzporedno priklanja s tvojo, se pod ogromnim kotlom podlih — in tudi ne — informacij kljujeva midva.

Jaz — jedro horizonta in ti — jedro mene. Skupaj sva eno in se spajava v jedro celote. Zdaj govoriva o meni, saj klonem pod jeklenim jedrom, polnim težav. Jutri bova govorila o tebi, saj si ti del mene in moje jekleno jedro prenaša tudi tvoje težave in tvoje sprejema moje.

Ni nama težko začeti govoriti, še manj nadaljevati, težko je končati. Prekleti čas! Pritisni na svoj gumb intuicije in jo ustavi, če moreš! Začneva si polniti misli — jaz polagam besede tebi, ti jih le sprejemaš in kuješ v svoj spomin, da ti naslednjič ne pokvarim tvoje intuicije o moji volji. Jaz pa tvoja besedila analiziram in iz mene lijejo nasveti, ker ti želim pomagati, le pomagati! Vem, velikokrat bi mi raje rekel: »Posluš ženska!«, jaz pa bi tebi vpila: »Svetuj, pomagaj, komentiraj!« ... Zakaj? Ker sva pač moški in ženska, ker sva pač ženska in moški, ker sva enakovredna. Ker je naraven sistem celota, ki jo dopolnjujeva — podzavestno — naj obstaja še sto in še tisoč Freudovih teorij — midva sva tu in zdaj, brezhibna sva in delujeva drug za drugega in drug deluje zate. Tebe ne moti moj govor in jaz molče sprejemam tvojega, ne moti me, celo prija mi. Pomirja — a ne le mene in ne le tebe — oba.

Moje besede, govor in črke se množijo iz dneva v dan, nalagajo se v tvoj model realnosti in ti jih sprejemaš! Čestitam, odkril si smisel smisla. Zakaj govoriva sploh o meni? Ker je to v genih mojega razuma, čeprav velikokrat uživam v tišini s teboj, saj mi tišina pove o tebi več, celo sleče me pred tabo in ti se slečeš pred mano, navkljub tišini. Jaz vidim tvoje breme in ti vidiš moje, nanj se pravzaprav le še navajaš in se ga učiš prepoznati. Učiš se hitro, ker si vztrajen in prizadeven, ker govoriš resnico. Ker te za resnico lahko okrivim in ti očitam vse, kar mi šepetaš na uho, ko sva objeta.

Z mislimi te spremljam povsod in čutim, da si tudi ti vedno z mano. Zaupam ti, čeprav ne vem, kako se obnašaš med resničnostmi, ki so na isti nadmorski višini s tabo — ali sem ti še vedno paralelna ali me takrat potlačiš na dno, da sebe ohraniš. Ne vem in nikoli ne bom, ampak ti zaupam in te še vedno dan za dnem ljubim. Ker sva se pač spoznala. Ker se mi tvoja osebnost razkriva iz dneva v dan in te vsak dan spoznam znova, kot bi te prvič. Ali bi raje videl, da se moj in tvoj govor spremenita v elektronske črke in se bova vedla kot elektronska pošta z utripajočo priponko tu in tam? In se bova prepričevala, da sva računalniški miški in sva le klik stran drug od drugega? Takrat boš šele videl, kaj pomeni, ko ti pripovedujem, jokam, kričim, glasno govorim, vpijem, se smejim jecljam, pojem, mrmram in ko ti rečem, da te imam rada — in vse to naglas! Sedaj ceniš to?

Velikokrat je moj — nežnejši spol, hkrati pa tudi boljša polovica — potisnjena v ozadje, češ da je naš čas porabljen za stvari, ki so vam — našim »slabšim« polovicam — le del vsakdana, v katerem pogovor ni optimalna rešitev

za reševanje problemov. Češ da nam jezik preveč gladko teče v situacijah, ki so nam popolnoma tuje. Priznam. Veliko je »navidezno« boljših polovic, ki so krive, da tudi nas, ostale, moški vržejo v isti koš. A me nismo tiste, ki smo vam dolžne opravičilo za drugi del ženske ekipe. V tem delu lahko okrivim le del igralcev, ki imajo »preveč časa« — pa saj dobro veš, kaj ti skušam povedati! Da. Tisti del je dolžan opravičilo, da smo vse ženske potisnjene v en koš. Vendar — povem ti po pravici — moj subjekt teži le k pogovoru, ne pa k poizvedovanju. Opusti to misel. Čeprav nikjer ne piše, da vam, moškimi, tale posel ne gre dobro od rok. Ali si upava trditi, da celo bolje? Bolje ali slabše, bolj ali manj učinkovito, opustiva glavno idejo in bodiva oba antagonista ali protagonista. Krivca ali ne — naju ne zanima. Čeprav velikokrat govoriva o meni in čeprav velikokrat govoriva o tebi, sva še vedno oba središče veselja in ostali so le planeti, vloge Plutona. Pustiva jih. Naj še kdo trdi, da preveč govorimo o ženskah, saj je vendar jasno. Moški svojo vlogo pač pokažete s fizično močjo, različne ženske pa na različne načine to poskušajo — uspe jim pa na tak način — da govorimo o vprašanju posledice. Dvorezen meč pač.

Vendar, če sem jaz zadovoljna s teboj in te pohvalim in če si ti zadovoljen z menoj in me pohvališ in če ti dnevno zašepetam, da te imam rada, ti pa se potrujiš in mi vsak dan vrneš to z objemom — močnim objemom — kje je tu poanta? Brez smisla je razpravljati o brezhibni celoti. To je pač eno od načel mentalitete človeštva.

Zdržala bova oba, pa naj si bomo ženske tiste, katerim je namenjen večji del vsakdana, ali moški tisti, ki se ne znajo pogovarjati — komu mar! Naučiva se vreči tisto, kar otežuje življenje, čez ramo in bodiva ustvarjalna. Bodiva enkrat, za spremembo ali izziv, protagonista v komediji življenja. Si za?

Ilustracija: Ana Vidrih, 2. a

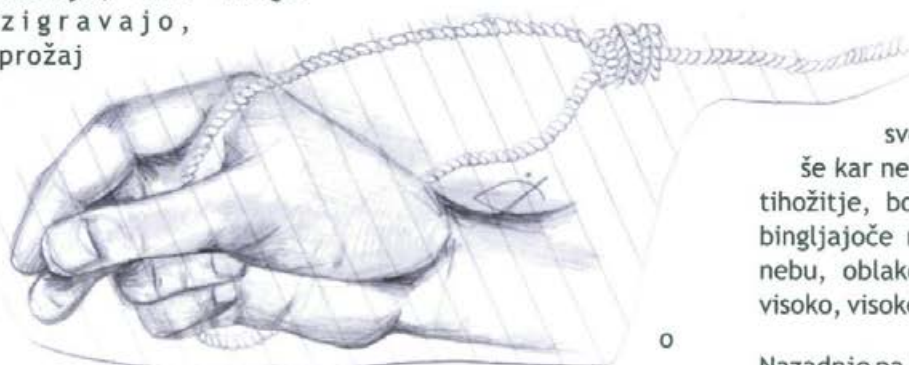
Bruno

Bruno je bil priden fant. Hodil je v šolo, dobival solidne ocene, imel nekaj prijateljev, s katerimi je ob vikendih hodil ven s steklenico vina in vodke za popotnico. Celo pri nežnejšem spolu je menda zbujal dobršnjo mero zanimanja, čeprav sam tega nikoli ni opazil. Da, Bruno je bil priden, običajen fant.

Prišlo je poletje. Zrak je utripal od vonja po lipah in travi, bilo je toplo. Drevored, senca, redki avtomobili, ob strani pešpot, na njej pa Bruno. Kamera se z vrhov dreves počasi spusti do premikajočega se obrisa, naredi krog okoli glave in se ustavi pred obrazom. Trenutek dramatično zmrzne in prav lahko bi se v daljavi zaslišal grom. Pa se ni. Otrplost je minila prav tako nenadno, kot se je začela, a svet ni bil več enak. Ni mogel biti. V Brunovi glavi se je namreč tisti trenutek porodila ideja.

Ideja je bila nevsakdanja; sprva jo je imel za noro in jo skušal odgnati kot še eno bizarno tvorbo svojega uma. A že v trenutku, ko je to naredil, se ga je oprijela sled obupa. Ko je nesrečno propadel še tretji poskus izгона hudičeve misli, mu je postalo jasno: gre za eno tistih kug zavesti, ki jih lahko odganja, ne more pa jih pregnati. Spoznanje ga je navdalo s tihim, hladnim strahom in vedenjem o neizbežnosti, njegove notranje oči so začele besno begati, lotevala se ga je vročica ... A se je kmalu umiril — čas še ni bil pravi. Kmalu je ulovil nov tok misli, ki ga je ponesel v daljave, njegove noge pa so mu rade volje sledile. Kamera se počasi oddaljuje, spet so postali slišni zvoki poletja, Bruno pa je taval, taval skozi dehteči dan.

Pride avgust. Dišave lip nadomesti vonj vročine, sonce pa neusmiljeno žge in pušča svoje sledi vsepovsod. Spet je tu Bruno. Zjutraj, ko pripeka še ne udriha po vsem, kar pomoli nos iz sence, se neusmiljeno bode z drvni, okopavanjem in drugimi prihišnimi opravili. Ponavadi popoldan, ko je vroče, bere, študira, si dopisuje s kolegi preko interneta, pojé kako malenkost. Ponoči se odpravi ven, upajoč na zadeto glavo in čutno omamo. Ponavadi. A tokrat ga nekaj zmoti. Že nekaj dni čuti nemir, brnenje, doživlja spremembe razpoloženja. Čustva skačejo iz višav v brezna, plezajo nazaj, spet skočijo v globino, se kregajo, tepejo, vladajo, ena drugo izigravajo, sprožajo

Ilustracija: Ana Vidrih, 2. a

užitek, sprožajo nemir, hrepenenje ... Bruno pa le posluša in se predaja toku. Ne obremenjuje se, saj je vstaj vajen; srce se ponavadi izpoje, ga neha nadlegovati in je mirno do naslednjega izbruha. Ponavadi.

Spat gre z besnečim nemirom v prsih. V postelji se obrača, fantazira, stiska pesti, dokler sredi noči ne zaspi.

Pride jutro. Bruno posluša, srce pa le mirno utripa. Začudi se, saj nemir še nikoli ni izginil tako nenadno. Dvakrat pomežikne in se povleče iz postelje. Potem pa ga naenkrat zvije. Glava postaja vse težja, vse gostejša, misli se zberejo v vihar, kaj v vihar, v zid, v mogočno, temno tvorbo brez razsežnosti - tako se zgostijo, trkajo druga v drugo, da sploh niso več misli, so šum, grmenje! ... In sredi njih se ideja — edina razpoznavna — izriše razločno in izniči vse ostalo.

Nov prizor. Popoldan: vroč, soparen, s sivim pokrovom prekriti del dneva. Ptiči se bodo drli, da bo paralo ušesa, žužki bodo brenčali vsepovsod. Barve: motne, zadušene. Kamera se skozi strešno okno prikrade v notranjost. V prostoru bo naš junak. V njegovi roki vrv. Bruno se bo ležerno približal tramu. Jo namestil, zavozlal, vozal ljubeče preveril. Zamisljeno bo pogledal drugi konec in iz njega naredil zanko. Nataknil si jo bo, zatisnil. Pogledal bo po prostoru in se usedel na polico. Kamera se bo neslišno približala obrazu. »No ja,« bo njegova izjava. Lastovke se bodo splašile, ko bo pomigal z nogami. Končno bo skočil. Posnetek se bo tam za sekundo upočasnil, nato pa spet pospešil. (Trenutek padca sploh ni tako dolg, kot ga slikajo.) Čuk, trzanje, nabrekle žile. Opletajoče roke in kremžast obraz, ki bi morebitnega opazovalca spominjala na kakšno prikazen iz pravljice. Prizor bi bil smešen. Brunovo vidno polje se bo hitro ožilo, dokler ga ne bo zagrnila črnina. Nato bo zavest počasi odplavala. Sledila bo pozaba.

Ostalo bo truplo, nad katerim bodo vili roke in jokali. In ko bodo mlahavi kadaver odstranjevali s fasade hiše, se bo na vrvi zibal nežno kot bilka v vetru. Posmrtni erekciji navkljub se bodo prisotni do njega vedli spoštljivo, polni patosa in domnevnega sočutja — kot da bi bil kak svetnik, ki je sral zlato! Toda truplo bo do takrat še kar nekaj časa uživalo mir. Edino, kar bo zmotilo to tihožitje, bo misel. Frfotajoča in lahka se bo izvila iz bingljajoče mrhovine, letela, prhutala v višave, silila k nebu, oblakom, Soncu, kot mehurček se bo vzpenjala visoko, visoko!

Nazadnje pa bo vseeno počila. Tudi njo bodo požrli črvi.

POD ISTIM NEBOM

Pod istim nebom
sva se rodila,
pod istim nebom
sva v šolo hodila.

Pod istim nebom
sva se dobila,
pod istim nebom
sva se zaljubila.

Pod istim nebom
sva se smejala,
pod istim nebom
sva skupaj spala.

Pod istim nebom
sva iskreno jokala,
pod istim nebom
sva poljub si dala.

Pod istim nebom
sva se sprla,
pod istim nebom
bova skupaj umrla.

Pod istim nebom
sedaj živiva,
pod istim nebom
si misli loviva.

In ko bom jokala,
ko se bom smejala,
ko boš zaprl oči,
ko se vse stemni,
ko boš odpotoval,
ko boš nekoč brez mene ostal,
ko bova umrla,
ko bova ...

... bova vedno pod istim nebom.

Ilustracija: Tamara Kovač, 3. c

SANJAM ...

IZPOVED

Spet premišljuje o nemogočem,
sanjam, spet v fantaziji se zgubiti hočem.

V svetu lepote, ljubezni, resnice,
v sanjah spet razprostrem krila kot ptice.

V svetu domišljije, barv mavrice zlate,
in spet v sanjah zrem le vate ...

Ti, ki si svit v moji temi,
ti, ki mi svetiš skozi temne poti.

Le zakaj te v resničnosti ni?

Ko me spet tema ujame,
se spomnim domišljije in tvoje luči omame.

Ko vsaj ta žar bi trajal vedno ...

Pa ne! Zato se mi zdi življenje bedno.

Realnosti bežim, pa me vedno ulovi,
me v svoje valove potopi.

Me v svojih krempljih drobi
in iz sanj me venomer budi.

Ko sanjam o poljubu, sladkem, vročem,
me življenje na tla spravi, pa tega nočem.

Ko sanjam sonce, toplo, žgoče,
ob klicu resničnosti moje srce spet joče.

Jaz pa rada se izgubim v oblakih,
mojih večnih sanjskih slapih
sreče, brezskrbnosti, mladosti,
kjer ljubezni povsod je dosti.

Kjer je on in kjer sem jaz.

Kjer sva skupaj midva, kjer naju ne moti mraz,
ki se z resničnosti plazi,

ki me vedno v blaženi sreči opazi.

Spet me realnost srka vase,
spet sem sama sredi jase,

kjer sem gledala oblake
in odšla med večne junake,

proč od tega sveta,

proti tebi, kjer ni solza ...

Ah, ti dnevi temni in mlačni,
ah, ti dnevi brezupni in temačni!

Proti svojim občutkom grem,
ker vem, da tega čutiti ne smem.

Obraz svoj skrivam

in nove rane v srce dobivam.

Strah me je besede nebogljene,
NE! gre spet beseda mimo mene.

Nočem, da mi kdo izreče NE!

S tem nov vbod v dušo mi zadene.
Kdo je ta neznanec, ki mi krade noč?

Ne poznam ga, pa vendar boli,
ko pogleda proč, zame se ne zmeni.

Še ko mi plašen pogled nameni,
vem, da nikakor ni namenjen meni.

Ah, ti dnevi temni in mlačni,
ah, ti dnevi brezupni in temačni!

Težko je skrivati ljubezni sad,
ko si neizkušen, plašen, mlad.

Ko predrznost ti ne da poleta,
da naredila bi, kar si želim že leta.

Čakati težko je, ko čas vztrajno polzi mimo,
medtem srce mi kaže novo rimo,
da bolečino vam izpovem skelečo
v upanju na prihodnjo srečo!

Ilustracija: Ana Vidrih, 2. a

① All'inizio del film il regista prima introduce la periferia della città italiana nella quale Zotta va storia, si svolge. Mostra osservando un gruppo di pari che trascorrono il loro tempo libero. Michele bada con cura alla sua sorella minore.

② Michele trova nel buco sotto la terra, vicino a casa, un ragazzo di sua stessa età che è rapito.

③ Michele va a trovare questo ragazzo parecchie volte, gli porta da mangiare e anche un giocattolo. Un giorno lo porta con la bici per fargli vedere i dintorni (l'ambiente).

⑤ Michele scopre che Filippo è un ragazzo rapito appena quando vede la gente che sta litigando nel soggiorno e quando guarda il telegiornale. La madre di Filippo prega i rapitori per ritornare il figlio e che gli dicono che l'aveva.

④ Sergio, un amico di suo papà viene alla visita. A Michele sembra già dal primo momento molto sospettoso. Il padre vuole mandarlo a dormire ^{nella} stanza di Michele, ma lui resiste. Si spaventa ancora di più quando trova pistola nella sua valigia.

⑥ Michele comincia a esplorare cosa sta facendo i suoi genitori, li a scelta di nascondo deciso di aiutare x Filippo.

⑦ Un'amico di Michele lo tradisce per cui è Michele molto deluso. Il padre proibisce di andare a trovare il figlio rapito.

⑧ Michele prova di salvare Filippo, ma in questa situazione rimane preso anche lui. Dopo viene suo padre che ha ricevuto l'ordine di uccidere figlio rapito. Alla fine invece di sparare a quel bambino, ha sparato sul proprio figlio, Michele.

⑨ La polizia (racoglie) il capo dei rapitori e lui si (costituisce) arrende.

⑩ Il padre sta abbracciando il figlio (danneggiato) ferito. Michele è felice che suo amico è rimasto sano e salvo.

VOLK ter njegova stiljska preobrazba

Dlaka s katero se je rodil, je vedno v modi in mu lepo pristoji.

Dlaka za lov na rdečo kapico.

Dlaka za lov na zebre in druge progaste živali če se morda prikažejo.

Dlaka za prikrivanje in lov na gozdne jagode.

Dlaka s katero se lahko pomeša med ovčami

Poletna dlaka za lov na školjke in spominko

3.d

Maja Z

Ilustracije: Erika Mahnič, 3. d
Anja Šekli, 3. d
Tekst: Patricija Perdec, 4. c

ASTROLOGIJA

Astrologija je nauk o analogiji med kozmičnim in zemeljskim dogajanjem. Za človeka to pomeni, da je vpet v vzajemno interakcijo z okoljem, iz česar neizogibno sledi, da so pogoji, v katerih živi, ogledalo njegovega bistva. Precej zakomplicirana definicija. Mislim, da je ravno nerazumevanje bistva te znanosti vzrok za to, da veliko ljudi vanjo ne verjame. Tudi sama v astrologijo ne verjamem, pa vendar vedno preberem svoj horoskop, če ga zagledam v kakšnem časopisu ali reviji.

Pred nekaj leti je francoski inštitut za javno mnenje objavil rezultate raziskave o odnosu odraslega prebivalstva Francije do astrologije.

Ugotovili so, da:

- 58% oseb pozna svoj rojstni znak,
- 38% oseb si je vsaj enkrat želelo imeti osebni horoskop,
- 53% oseb redno bere svoj horoskop v časopisih,
- 43% ljudi verjame, da so astrologi znanstveniki,
- 37% ljudi verjame, da obstaja povezava med človeškim značajem in njegovim astrološkim znamenjem,
- 23% verjame, da so prerokbe resnične.

Rezultate so uporabili za skiciranje "profila" značilne stranke astrologa: Mlada ženska med 25 in 30 letom z dobro izobrazbo in nadpovprečno visoko plačo.

Podobno raziskavo je naredil tudi nemški inštitut za raziskavo javnega mnenja, rezultati so bili podobni zgornjim. Mene so visoki odstotki presenetili, saj ne poznam nikogar, ki bi resnično verjel v astrologijo. V nadaljevanju bom opisala vsakega izmed dvanajstih znamenj.

OVEN

Med ovne spadajo vsi tisti, ki so se rodili med 21. marcem in 20. aprilom.

Element ovnov je ogenj.

Temperament: koleričen.

Tip: človek z močno voljo, bojevit človek, vodja, idealist in politik, pionir, izvrsten pri

pogonu začetkov projekta.

Ujemanje: Harmonija s strelcem, levom, vodnarjem, dvojčkom. Disharmonija z rakom ali kozorogom.

Karakter:

Pozitivno: energičen, vnet, prodoren, neustrašen, hraber, drzen, optimističen.

Negativno: samovoljen, grob, postopaški, predrzen, nagle jeze, hitro razburljiv, nezadovoljen, zamerljiv, trmast, kljubovalen, trmoglav, trdovraten, grabežljiv, prepirljiv.

Kamni: diamant, smaragd, ametist rubin, jaspis, magnetit.
Kovine: železo, jeklo.

Barva: rdeča.

Dan v tednu: torek.

Znani ovni: Josef Haydn, Johann Sebastian Bach, Leonardo da Vinci, Casanova, Charlie Chaplin, Edgar Wallace, Karl Veliki, Jan Plestenjak, Heath Ledger, Keira Knightley, Amanda Bynes.

BIK

Vsi tisti, ki ste na svet privekali med 21. aprilom in 21. marcem, se lahko štejete med bika in bikice.

Element tega znamenja je zemlja.

Temperament: flegmatičen

Tip: naraven človek, z naravo živeč, instinktiven, mučenec, materialist,

trmoglav.

Ujemanje: Harmonija z devico, kozorogom, rakom, ribami.

Disharmonija z levom, škorpionom, vodnarjem.

Karakter:

Pozitivno: preprost, naraven, stvaren, praktičen, redoljuben, priden, produktiven, vztrajen, stanoviten, previden, tolerant, radoživ, ljubezniv, prijazen, trdoživ;

Negativno: materialističen, egoističen, svojeglav, trdovraten, trmast, lenoben, lagoden, neurejen, brez okusa, lahkoživ, obseden s čiščenjem, pretirano željan ugajati, nezmeren.

Kamni: svetlomodri safir, ahat, smaragd, turkiz, korala, biseri.

Kovine: baker.

Dan v tednu: petek.

Barve: vse zelene barve narave.

Znani biki in bikice: Gary Cooper, Sigmund Freud, Audrey Hepburn, William Shakespeare, Ivan Cankar, Zofka Kveder, Lojz Kraigher, Danilo Lokar, Jessica Alba, David Beckham.

ASTROLOGIJA

DVOJČKA

DVOJČEK

Vsi tisti, ki so se rodili 22. maja, 21. junija ali katerikoli dan vmes, so dvojčki.

Element dvojčkov je zrak.

Temperament: sangviničen.

Tip: intelektualec, iskalec, racionalist, dualističen človek, skeptik.

Ujemanje:

Harmonija s tehtnico, vodnarjem, levom in ovnom.

Disharmonija z devico in ribami.

Karakter:

Positivno: intelektualni, racionalni, konkretni, radi se učijo, radoveden so, duhoviti, razumevajoči, spretni v življenju, okretni, inteligentni, zanimivi, vsestranski, opazovalni, pozorni, dovtetni, bistri, urejeni, pošteni, živi, hitri, prebrisani in iznajdljivi.

Negativno: nervozni, nevrotični, nestanovitni, nemirni, razdvojeni, dvostranski, raztreseni, neodločni, nestanovitni, brez cilja, ravnodušni, neizoblikovani, površni, vsiljivi, nesramni, preračunljivi, radovedni, lažnivi, neiskreni, hinavski, nepošteni, potuhnjeni, zahrbtni, brez karakterja, radi se vmešajo, so domišljivi, napihnjeni, arogantni.

Kamni: ahat, karneol, topas, poldragi kamni in nepravi kamni.

Kovine: živo srebro.

Barve: sivo niansirane, spremenljive barve, največkrat rumena ali vijoličasta.

Dan v tednu: sredo.

Slavni Dvojčki: Kennedy John Fitzgerald, Josephine Baker, Marilyn Monroe, Lilli Palmer, Richard Wagner, Jean-Paul Sartre, Conan Doyle, Nancy Sinatra, Angelina Jolie, Heidi Klum, Naomi Campbell, Johnny Depp, Mary-Kate & Ashley Olsen, Wenworth Miller.

RAK

Med rake se lahko štejejo tisti, ki praznujejo rojstni dan med 22. junijem in 23. julijem.

Element: voda.

Temperament: melanholičen.

Tip: dobrodušnež, uravnotežen človek, humorist, sanjač, romantik, popotnik,

sentimentalen človek.

Ujemanje: Harmonija s škorpionom, ribami, devico in bikom.

Disharmonija s kozorogom, tehtnico in z ovnom.

Karakter:

Positivno: materinski, dovteten, sprejemljiv, vsestranski, vdan, zvest, ljubeč, mil, nežen, laskav, prilagodljiv, ustrezljiv, ljubezniv in prijazen, graciozen, priljubljen, skromen, naraven, preprost, domač, varčen, družinski, dobrodušen, poln humorja, tolerant, skrben, zasanjan, senzibilen, romantičen.

Negativno: poln zlih slutenj, spremenljiv, nestanoviten, ubežen, nemiren, muhast, raznolik, labilen, nedosleden, odvisen od razpoloženja, občutljiv, sentimental, solzav, nagnjen k samopomilovanju, brez energije, neznačajan,

neurejen, nedoločen, nesamostojen, površen, otročji, naiven, domišljav, hinavski, radoveden, razdražljiv, nervozen, plah, boječ, zlovoljen, tečen, zlahka je ali se počuti užaljen, hitro obupa, melanholičen, nezmeren.

Kamni: kristal, beril, adular, biser; vsi beli, mlečni in zeleni kamni.

Kovina: srebro.

Barve: bela, blede barve, srebrna, srebrno siva, vodno zelene barve.

Dan v tednu: ponedeljek.

Znani raki: Rembrandt, Louis Armstrong, John Davison Rockefeller, Rubens, Ernest Hemingway, Juš Kozak, Miran Jarc, Franc Metelko, Slavko Pengov, Gissele Bundchen, Lindsay Lohan, Jessica Simpson, Vin Diesel.

LEV

Čas med 22. julijem in 23. avgustom je čas levov.

Element tega znamenja je ogenj.

Temperament: koleričen.

Tip: človek dejanja, avtoritaren človek, človek ki zna živeti, optimist, človek sonca, lahkoživec, uživač, bahač,

nastopač.

Ujemanje: Harmonija s strelcem, ovnom, tehtnico in z dvojčkom. Disharmonija z vodnarjem, škorpionom in bikom.

Karakter:

Positivno: ustvarjalen, samozavesten, neodvisen, suveren, zaupa sebi, optimističen, se veseli življenja, velikodušen, junaški, plemenit, dobrosrčen, darežljiv, lojalen, zvest, odkrit, resnicoljub, eleganten, odprt, zanesljiv, značajan, stanovit, hladnokrven, miren, elastičen, ponosen, dostojanstven.

Negativno: širokousten, bahaški, bohoten, aroganten, domišljav, nadut, prevzet, zvišen, dostojanstven, gospodovalen, precenjuje sebe, zapravljiv, pretirano željan zabave, vedno v središču dogajanja, častihlepen.

Kamni: diamant, rubin, karacinid, hiacint, krizolit, nepravna sončnica, sončni kamen.

Kovina: zlato.

Barve: zlatorumena, oranžna, zlatorjava.

Dan v tednu: nedelja.

Znani levi: Napoleon I., Jacqueline Kennedy, Fidel Castro, Benito Mussolini, Mata Hari, Henry Ford, Leopold Suhodolčan, Slavko Grum, Alojz Gradnik, Jernej Kopitar, Tone Kralj, Marij Pregelj, Prežihov Voranc, Madonna, Halle Berry, Jennifer Lopez.

DEVICA

Če si rojen med 24. avgustom in 23. septembrom, spadaš med device.

Element devic je zemlja.

Temperament: flegmatičen.

Tip: služeč, znanstvena in egoistična oseba, organizator, metodik, kritik, egoist, nergač.

Ujemanje: Harmonija s kozorogom, bikom, rakom in škorpionom.

Disharmonija z dvojčkom, strelcem in ribami.

Karakter:

Pozitivno: intelektualen, konkreten, racionalen, željan učenja in znanja, izobražen, razumevajoč, inteligenten, opazovalec, pozoren, bister, prebrisan, skromen, nezahteven, zadržan, prilagodljiv, ustrezljiv, se podreja, ponižen, deloven, vesten, zanesljiv, redoljuben, pošten.

Negativno: malenkosten, ozkosrčen, pedanten, sebičen, preračunljiv, nepošten, sleparski, spletkarski, potuhnjen in zahrbtnen, radoveden, se rad vmeša, nezaupljiv, nezadovoljen, neodločen, nezanesljiv.

Kamni: ahat, karneol, topaz, poldragi kamni in nepravi kamni.

Kovina: živo srebro.

Barva: vijolična.

Dan v tednu: sreda.

Znane osebe: Kralj Baudouin, Greta Garbo, Sophia Loren, Romy Schneider, Ferdinand Porsche jun., Maurice Chevalier, Johann Wolfgang von Goethe, Agatha Christie, Franz-Josef Strauss, Oetker, Franz Beckenbauer, Lev Tolstoj, D. H. Lawrence, Avgust Černigoj, Janko Kersnik, Fran Erjavec, France Bevk, Miško Kranjec, Mihael Stroj, Veno Pilon, Ivan Tavčar, Beyonce Knowles, Benjamin McKenzie, Cameron Diaz, Alexis Bledel, Paul Walker, Chad Michael Murray.

TEHTNICA

Med tehtnice se lahko prištevajo tisti, ki so luč sveta zagledali nekje med 24. septembrom in 23. oktobrom.

Element tehtnic je zrak.

Temperament: sangviničen.

Tip: umetnik, harmoničen in vesel človek,

diplomat, boem.

Ujemanje: Harmonija z dvojčkom, vodnarjem, strelcem in levom.

Manj se razume z ovnom, kozorogom in rakom.

Karakter:

Pozitivno: nežen, naraven, enostaven, skromen, mil, prijazen, ljubezniv, prilagodljiv, se rad crklja, zaupljiv, prijeten, simpatičen, priljubljen, s pozitivnim odnosom do življenja, radoživ, veder, razigran, zadovoljen, srečen, optimističen, idealističen, pripravljen pomagati, nesebičen, požrtvovalen, sočuten, usmiljen, tolerant, pravičen, diplomatski.

Negativno: lahkoživ, brezskrben, lahkomiseln, udoben, popustljiv, lahkoveren, izzivalen, zapravljiv, pretirano željan zabave, hlepeč po užitku, domišljav, obseden s čiščenjem, brez okusa, nebogljen, muhast, dostopen vplivu, trdovraten, svojeglav, neurejen.

Kamni: žad, svetlomodri safir, ahat, smaragd, turkiz, korala, biser.

Kovine: baker, bron.

Barve: nebesno modra, svetlo modra, ultramarin, rožnata.

Dan v tednu: petek.

Znane tehtnice:

Eisenhower, T. S. Eliot, Franz Liszt, Friedrich Nietzsche,

Oscar Wilde, Fran Levstik, Edvard Kocbek, Simon Gregorčič, Ciril Kosmač, France Kralj, Hillary Duff, Will Smith, Gwen Stefani, Avril Lavigne, Nikki Hilton, Ashlee Simpson.

ŠKORPIJON

Vsi tisti, ki praznujejo rojstni dan med 24. oktobrom in 22. novembrom, spadajo med škorpijone.

Element tega znamenja je voda.

Temperament: melanholičen.

Tip: problematičen, faustovski, demonski

človek, okultist, nasilnež, zapeljivec.

Ujemanje: Harmonija z rakom, ribami, kozorogom in devico.

Manj z bikom, levom ali vodnarjem.

Karakter:

Pozitivno: pozitivno: vnet, hraber, neustrašen, odločen, ambiciozen, neuklonljiv, skrivnosten, nedoumljiv.

Negativno: grob, samovoljen, nastopaški, nagle jeze, nezadovoljen, nestrpen, razburljiv, hitro ranljiv in užaljen, zamerljiv, nezaupljiv, nedostopen, zagrizen, kljubovalen, trmast, jezen, togoten, besneč, zloben, maščevalen, grabežljiv, krut, uničevalen.

Kamni: rubin, jaspis, magnetit.

Kovine: železo in jeklo.

Barva: rdeča.

Dan v tednu: torek.

Znani škorpijoni: Charles de Gaulle, Grace Kelly, Martin Luther, Thomas Cook, Georges Danton, Niccolò Paganini, Robert Kennedy, Katherine Hepburn, Simon Jenko, Mile Klopčič, Ivan Pregelj, Josip Ribičič, Fran Miklošič, Tomaž Hren, Scarlett Johansson.

STRELEC

Vsi tisti, ki ste se rodili med 23. novembrom in 21. decembrom, ste rojeni v znaku strelca.

Element vseh strelcev je ogenj.

Temperament: koleričen.

Tip: veren, športnik, pustolovski, hinavec,

iskren.

Ujemanje: Harmonija z ovnom, levom, vodnarjem in tehtnico.

Manj z dvojčkom, ribami in devico.

Karakter:

Pozitivno: prijazen, lojalen, rad pomaga, velikodušen, darežljiv, naklonjen, skrben, plemenit, dobrodelen, odprt, sproščen, harmoničen, mil, veder in jasen, poln humorja, spravljen, strpen, tolerant, človekoljub, socialen, pravičen, samozavesten, hvaležen, rad potuje.

Negativno: lahkoveren, brez skrbi, aroganten, zapravljiv, zaljubljen v blišč, nezmeren, hlepeč po užitku, objesten, ošaben, neodkrit, neiskren, bahaški, napihnjen, domišljav, ohol, svetohlinski, hinavski, podkupljiv, nepravičen, pustolovski, obsoja druge.

Kamni: temnomoder safir, turkiz, ametist, lazurni kamen (lazurit).

Kovina: kositer.

ASTROLOGIJA

Barve: temnomodra in škrlatna.

Dan v tednu: četrtek.

Znani strelci: Betty Grable, Kirk Douglas, Paul Getty, John Osborne, Winston Churchill, Josef Stalin, Walt Disney, Sammy Davies Jr., Jean Marais, Frank Sinatra, Mark Twain, Ludwig van Beethoven, Brad Pitt, Nelly Furtado, Alyssa Milano, Elisha Cuthbert, Britney Spears, Christina Aguilera, Adam Brody.

KOZOROG

Čas kozoroga je čas med 22. decembrom in 20. januarjem.

Element tega znamenja je zemlja.

Temperament: flegmatičen.

Tip: odgovoren, likovni človek, stremuh, povzpeticnik.

Ujemanje: Harmonija z bikom, devico,

ribami in škorpionom.

Disharmonija z rakom, tehtnico in ovnom.

Karakter:

Pozitivno: resen, stabilen, ima kontrolo nad seboj, zbran, samozavesten, prizadeven, praktičen, potrpežljiv, poslušen, vztrajen, stanoviten, žilav, umirjen, previden, varčen, zmeren, zadržan, rezerviran, molčeč, ljubi samoto, skromen, enostaven, zadovoljen z malim, nezahteven, ponižen, natančen, skrben, točen, diskreten, zaskrbljen, konservativen, konvencionalen, avtoritativen.

Negativno: egocentričen, ozkosrčen, neusmiljen, neizprosen, zagrenjen, zagrizen, zaprt vase, zamerljiv, oster, strog, težaven, okostenel, skopuški, grabežljiv, boječ, nezaupljiv, zahrbtn, hladnokrven, čuden, nejasen, sumljiv, odljuden, nedružaben, zaskrbljen, piker, hladen, tečen, grabežljiv, maščevalen, lažniv, hinavski, rad omahuje, ni točen, indiskreten, s slabo vestjo.

Kamni: vsi temni kamni, oniks, karneol, safir, črni diamant in črni biser, ametist.

Kovina: svinec.

Barve: črna, vse temne barve.

Dan v tednu: sobota.

Znani kozorogi: Richard Nixon, Benjamin Franklin, Albert Schweitzer, Wilhelm Canaris, Marlene Dietrich, Elvis Presley, Gary Grant, Martin Luther King, Orlando Bloom, Mr. Bean, Kate Moss.

VODNAR

Rojeni v znamenju vodnarja so vsi tisti, ki imajo rojstni dan med 21. januarjem in 19. februarjem.

Element vodnarjev je zrak.

Temperament: sangviničen.

Tip: razsoden, dober prijatelj, orator, človek prihodnosti,

ref revolucionar, obsedenec.

Ujemanje: harmonija z dvojčkom, tehtnico, ovnom in strelcem.

Manj se ujema z levom, škorpionom in bikom.

Karakter:

Pozitivno: energičen, odločen, samostojen, neodvisen,

nekonvencionalen, zmožen se preusmeriti, napreden, možno ga je navdušiti, ustvarjalen, genialen, human.

Negativno: neobvladan, neobrzdani, nepreračunljiv, nestanovitni, brez cilja, krčeviti, ekscentrični, nagle jeze, raztreseni, neurejeni, nevrotični, obsedeni.

Kamni: ametist, jantar, bazalt, akvamarin.

Kovine: aluminij, radij.

Barve: lila, vijoličasta, turkizna.

Znani vodnarji: E. T. A. Hoffmann, Franz Schubert, Kim Novak, Mario Lanza, Juliette Greco, Abraham Lincoln, Wolfgang Amadeus Mozart, Christian Dior, Eva Braun, Jeanne Moreau, Clark Gable, Franklin D. Roosevelt, Jack Lemmon, Shakira, Ashton Kutcher, Paris Hilton, Justin Timberlake, Misha Barton

RIBI

V znamenju rib so rojeni tisti, ki praznujejo rojstni dan med 20. februarjem in 20. marcem.

Element rib je voda.

Temperament: melanholičen.

Tip: veren, mistik, osamljen, histeričen.

Ujemanje: Harmonija z rakom, škorpionom, bikom in kozorogom.

Disharmonija z devico, dvojčkom in strelcem.

Karakter:

Pozitivno: miren, poduhovljen, veren, idealističen, resnicoljuben, nesebičen, dobrodušen, blag, dobrodelen, pripravljen pomagati, požrtvovalen, prijazen, sočuten, strpen, ponižen, dobrodejen, skrben, čustven.

Negativno: zahrbtn, skrivnostni, rad se vmešava, neresnični, nekorektni, zahrbtn, zvižajni, hinavski, izdajalski, goljufivi, varljivi, podkupljivi, pustolovski, zapravljivi, nezadovoljeni, malodušni, lahko obupan, občutljivi in ranljivi, neobrzdani, nemirni, ima šibko voljo, nestanovitni, plah, potreben pomoči, negotov, lahkoveren, nevrotičen, histeričen.

Kamni: topaz, opal, vsi kamni v mavričnih barvah, naravni kristali, biseri in nepravilni kamni.

Kovina: platina.

Barve: vse mavrične barve, vodeno modra, vse barve morja.
Znane ribe: Enzo Ferrari, George Washington, Henrich Hertz, Georg Friderich Haendel, Enrico Caruso, rimski cesar Konstantin Veliki, John Steinbeck, Elisabeth Taylor, Frederic Chopin, Antonio Vivaldi, Josip Murnov Aleksandrov, Michelangelo Buonarroti, Maurice Ravel, Hugo Wolf, Arthur Schopenhauer, Henrik Ibsen, Albert Einstein, Galileo Galilei, Josip Jurčič, Matija Jama, Viktor Parma, Lojze Krakar, Blaž Kumerdej, Josip Stritar, Eva Longoria.

Zbiral in zapisoval: Žan Kompara, 2. b

Zgodovina dela napake ali

napake, ki se vpisujejo v zgodovino

1. Pri hokeju so avti. (Lea)
2. Kdaj je nastala zdravnica? (prof. Ceket Odar)
Pravilno: Zdravljica
3. Zdravljica je napinica prijateljem v čast novemu letu.
(Čotar)
4. Jevnegi Onjegin — romantični pisatelj. (Teodor)
5. Kajžarice so bile žemlje. (Petra)
6. Proesorica: Povejete tipično iracionalno število!
Andreja: To je 0.
7. Profesorica: Kdaj je trikotnik pravokoten?
Esko: Kadar ima vzporedni dve stranici.
8. Mitohondrij ima jedro. (Ivana)
9. $10+10+4 = 18$ deljeno z 3 = 6 (prof. Rutar)
10. Ko je Sovjetska zveza napadla Sovjetsko zvezo v 2 svetovni vojni. (prof. Jerončič)
11. Profesor: Kdo ima pravico do patriarha?
Andreja: Jezus Kristus.
12. Profesor: Povej mongolska bivališča!
Čotar: Igluji.
13. Profesorica: Kaj vpliva na podnebje v amazonskem nižavju?
Ciba: Andí, tokovi.
14. Profesor: Kaj je povzročilo kugo?
Ciba: Pomorila je veliko ljudi!
15. Hrbetnjača je podobna krvni plazmi! (Tjaša)
16. Bitja so vsi predmeti. (Luka)
17. Turki so bili židje. (Petra)
18. Ali je Crash (ameriški film) dobil kakšnega viktorja?
(Esko)
19. Skopje je celina. (Mojca)
20. Suhe struge v afriki so kanjoni. (Luka)

dedki in babice
ne ždijo po bifejih

Je pasivno kajenje
res kancerogeno?

Nekoč davno – najlepše pravljice vseh časov

za lahkoverne

Dim

gre
svoje
igre.

VZEMI

Dober za umret!

želja **Ne**
ubije

Ujet nima pojma

v koži ovčice

boste umirali!

Prazno je prazno

UMETNOST PREZIVETJA

Vitamin dneva!

Pamet

ne zavede

To je paradiz.

ZA NAJU

Zgodovina dela napake ali napake, ki se vpisujejo v zgodovino

❖ Zakaj se je krščanstvo tako hitro širilo na ozemlju rimskega imperija?
Zaradi orientacije zemlje.

❖ Ženske v antični Grčiji niso smele dedovat lastnine, zato se ekološko niso mogle osamosvojiti.

❖ Zakaj lahko trdimo, da so bili grški bogovi blizu človeka?
Ker so svoje žene prav tako varali kot jih navadni ljudje danes.

❖ Kaj je karolinška renesansa?
Karolinška renesansa je spajanje germanske in slovanske kulture in se je pojavila v bizantinski državi.

❖ Eden izmed stebrov islama je, da morajo muslimani enkrat na leto romati iz Meke v Medino.

❖ Naštej posledice prve industrijske revolucije?
Delo ponoči je nadomestil stroj.

❖ V ZDA je 4. julij državni praznik. Katero dejanje je zaznamovalo 04. 07. 1776?
Napad na Bastiljo.

❖ Kako ZDA prisilijo Japonsko, da kapitulira?
Tako, da ji rečejo, naj se preda.

❖ Kako si Mussolini pridobi Cerkev na svojo stran? Kakšne so pglavitne značilnosti tega dokumenta?
a) Pridobi si jo, ko podpiše Luteransko pogodbo, v njem

piše, da bo podpiral slovenski jezik, knjige ...

b) Mussolini pridobi Cerkev s Tridentinskim koncilom.

❖ Od kod izvira ime fašistične stranke?

a) Ime izvira iz imena naroda.

b) Bili so oblečeni v črno, znak ognjen križ.

❖ Kdo je vodil nacionaliste v španski državljanski vojni?

a) Cerkev.

b) Cesar, ki je veljal za božjega sina.

c) Republikanci.

❖ Po letu 1861 začnejo meščani in izobraženci organizirati čitalnice ... Katera društva so še nastala v tem obdobju?

a) Nastalo je društvo mladih slovencev (Primož Trubar ...).

b) Južni Orel.

❖ Soška fronta:

V vseh ofenzivah so se A-O vojaki bojevali v jarkih — pozicijska vojna, pri 12. ofenzivi, ko je bil čudež pri Kobaridu, pa so napadli, šli ven iz jarkov in zmagali.

❖ F. Ferdinand je šel v Sarajevo na ogled vojaške magistrale?!?

❖ Hitler je v zaporu napisal knjigo Zbogom orožje.

❖ Razloži Mussolinijeve cilje v zunanji politiki, potem ko je prišel na oblast.

Da bi se države združile, da bi bil svetovni mir.

❖ Vzrok za gospodarsko krizo iz leta 1929 — je bila HALUCINACIJA.

❖ Kako je Mussolini skušal odpraviti družbena nasprotja v Italiji?
Z dobrimi deli, tako da je pomagal ljudstvu pri opraviilih.

❖ Navedi 4 politične cilje Hitlerjeve NSDAP!
Vladati didaktično.

❖ Kaj je gulag?

b) So ozemlja, ki jih je Stalin pridobil.

c) Kmet v SZ.

d) »Kristalna noč« zažgali so 177 gulagov.

Foto:
Rok Zelinšček, 3. a

Matematični vici

V neki raziskavi so ljudem različnih poklicev zastavili nalogo:

»Dokaži, da so vsa liha števila od 3 naprej praštevila.«

Njihovi odgovori:

Matematik: 3 je praštevilo, 5 je praštevilo, 7 je praštevilo — po principu matematične indukcije sklepamo, da lastnost velja tudi za vsako naslednje liho število.

Fizik: 3 je praštevilo, 5 je praštevilo, 7 je praštevilo, 9 je eksperimentalna napaka, 11 je praštevilo, 13 je praštevilo itd.

Strojnik: 3 je praštevilo, 5 je praštevilo, 7 je praštevilo, 9 je dober približek za praštevilo, 11 je praštevilo, 13 je praštevilo itd.

Novinar: 3 je praštevilo, 5 je praštevilo, 7 je praštevilo, 9 je praštevilo, 11 je praštevilo, 13 je praštevilo, 15 je praštevilo ...

Biolog: 3 je praštevilo, 5 je praštevilo, 7 je praštevilo, 9 — na rezultate poskusa še čakamo ...

Psiholog: 3 je praštevilo, 5 je praštevilo, 7 je praštevilo, 9 je praštevilo, vendar to poskuša potlačiti v podzavest ...

Računalnikar: 3 je praštevilo, 5 je praštevilo, 7 je praštevilo, 9 ni praštevilo, a v novi verziji našega programa vam lahko zagotovimo, da bo tudi 9 praštevilo ...

Trgovec: 3 je praštevilo, 5 je praštevilo, 7 je praštevilo — in če se odločite za nakup zdaj, vam damo poleg tega še 9.

Politik: V svojem mandatu se bom maksimalno zavzemal za to, da bi vsa liha števila lahko bila praštevila ...

Matematik se je naveličal svoje službe in se odločil, da postane gasilec. Šef gasilske postaje ga želi najprej preizkusiti, zato mu zastavi dve nalogi:

»Prva naloga: Greš po cesti in zagledaš, da v kontejnerju za smeti gori. Kaj boš naredil?«

»Poiskal bom hidrant, priključil cev, odprl vodo in pogasil požar,« odgovori matematik.

»Dobro, zdaj pa druga naloga: Greš po cesti in zagledaš kontejner, v katerem pa ne gori. Kaj pa zdaj?«

»V kontejnerju bom prižgal ogenj,« reče matematik.

»Groza! Zakaj pa zdaj to!?« se razburi šef gasilcev.

»Zato vendar, da lahko potem nadaljujem enako kot v nalogi številka ena.«

Matematik, fizik in biolog stojijo pred dvigalom.

V dvigalo vstopi 9 oseb. Čez nekaj časa se dvigalo vrne in izstopi 10 oseb. Kaj si mislijo?

Biolog: »Očitno so se razmnožili.«

Fizik: »Pač, 15% računske napake.«

Matematik: »Če bo zdaj ena oseba vstopila, bo dvigalo spet prazno.«

Na svetu je 10 vrst ljudi: tisti, ki razumejo dvojiški sistem, in tisti, ki ne.

Slavni ameriški matematik dr. Norbert Wiener je bil znan po svoji raztresenosti.

Ko se je družina preselila, se je žena bala, da si Norbert ne bo zapomnil svojega novega naslova, zato mu ga je napisala na listek in vtaknila v žep. Dr. Wiener je odšel v službo, tam pa ga je nenadoma prešinila zanimiva nova ideja. Zapisal jo je ravno na listek z naslovom. Potem je še malo preračunaval in ugotovil, da se je zmotil, zato je listek vrgel v smeti. Ko je bilo službe konec, je ugotovil, da se res ne spomni svojega novega naslova, listka pa tudi ni več našel. Odšel je proti svojemu staremu stanovanju in upal, da se bo že nekako rešil. Pred vrati starega stanovanja je stala neka punčka.

Dr. Wiener jo je ogovoril: »Oprosti, ali mogoče veš, kam so se preselili ljudje, ki so prej stanovali tukaj?«

»Ja, očka, kar pridi,« je odgovorila punčka, »mami se je zdelo, da se boš izgubil, pa me je poslala pote.«

Matematik in njegov najboljši prijatelj strojnik obiščeta predavanje o geometriji v trinajstrazsežnem prostoru.

»Kako ti je bilo všeč?« bi rad vedel matematik po predavanju.

»Kar v glavi s mi vrti,« prizna strojnik. »Kako sploh lahko razviješ kakršen koli občutek za trinajstrazsežni prostor?«

»Saj sploh ni težko. Jaz si zadevo najprej predstavljam v poljubnem N-razsežnem prostoru, potem pa si mislim, da je N = 13.«

»Statistika nam kaže, da je večina ljudi nenormalnih!«

»Kako?«

»V skladu s statistiko ima normalen povprečen človek eno dojko in en testis ...«

Kaj je polarni medved?

To je kartezični medved, ki je zamenjal koordinatni sistem.

Številka koren iz dve je bila zelo zaskrbljena: minilo je že trideset decimalk, ne da bi dobila periodo. Bala se je, da je zanosila, čeprav se ji je to zdelo povsem iracionalno.

Naloga:

Mama je 21 let starejša od svojega sina. Čez šest let pa bo petkrat starejša od njega. Vprašanje: Kje je očka?

Rešitev: Označimo starost sina z x in starost mame z y .

Torej: $x + 21 = y$

Čez šest let: $5(x + 6) = y + 6$

Rešimo ta sistem enačb:

$$5x + 30 = x + 21 + 6$$

$$x = -\frac{3}{4}$$

Torej je sin zdaj star minus $\frac{3}{4}$ leta, tj. minus 9 mesecev, kar pomeni, da se v danem trenutku očka nahaja na mami.

NAGRADNA KRIŽANKA (za frutabelo 😊)

Veno Pilon in fizika (dosežki v času njegovega življenja)

V križanki so uporabljeni pojmi, povezani z življenjem Vena Pilon, in dosežki na področju fizike v njegovem času.

Vodoravno:

- 1 Do pred kratkim od Sonca najbolj oddaljen planet
- 3 Mesto v severni Italiji
- 7 Fizik in elektrotehnik hrvaško-srbskega rodu
- 9 Kraj, v katerem je veliko ustvarjal tudi slovenski arhitekt Jože Plečnik
- 10 Močan izvir enobarvne svetlobe
- 13 Sestavni del atoma
- 15 Mesto, ki ga je pred Brdavsom ubranil Martin Krpan. V njem je deloval tudi fizik slovenskega rodu Jožef Štefan.
- 17 Zlivanje jeder

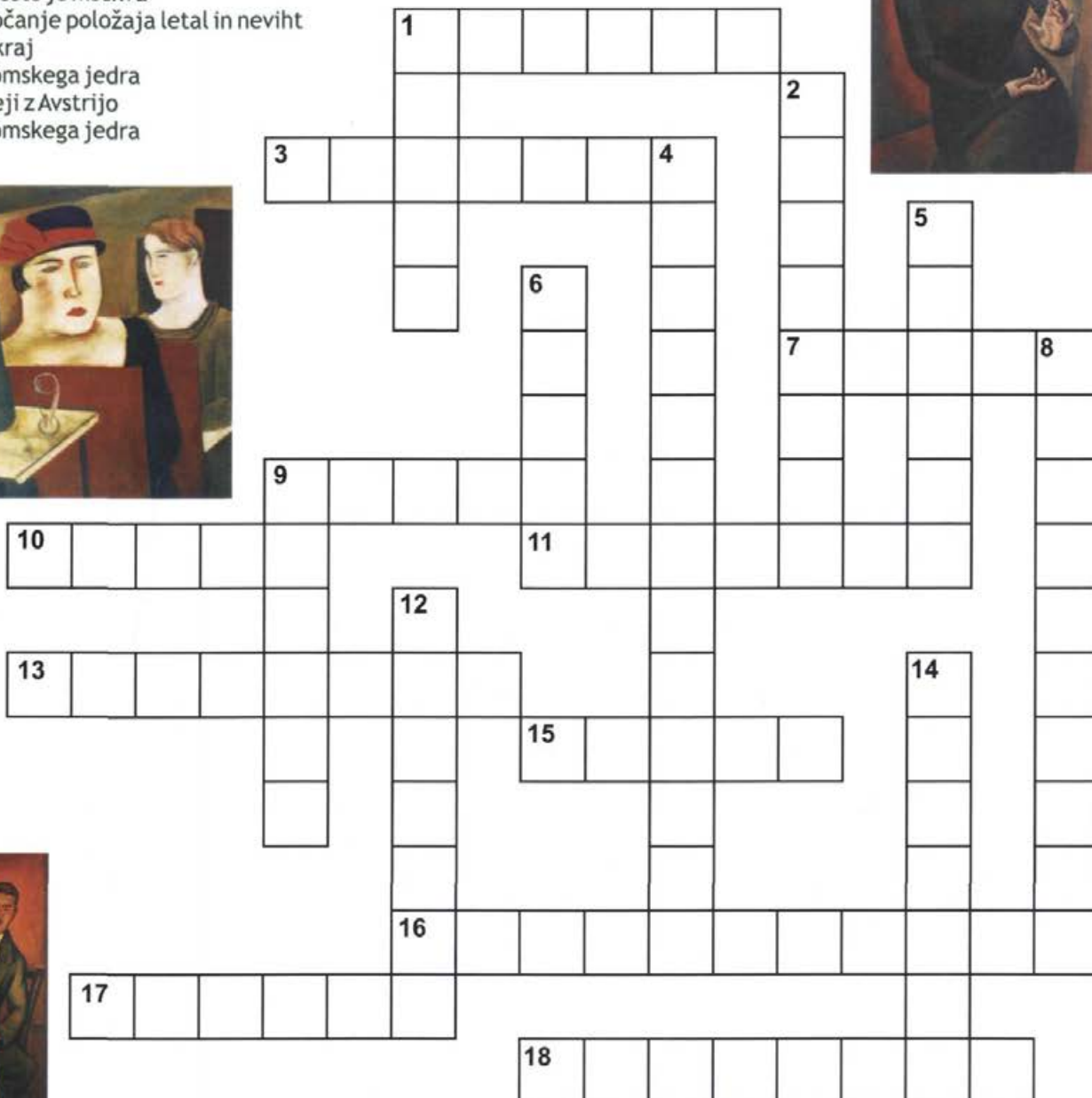
Vodoravno: 11

Navpično:

- 1 Glavno mesto Francije
- 2 Avtor posebne in splošne teorije relativnosti
- 4 Pilon je bil po načinu ustvarjanja ...
- 5 Njeno glavno mesto je Moskva
- 6 Naprava za določanje položaja letal in neviht
- 8 Pilonov rojstni kraj
- 9 Sestavni del atomskega jedra
- 12 Pokrajina na meji z Avstrijo
- 14 Sestavni del atomskega jedra

Vodoravno: 18

Vodoravno: 16

